

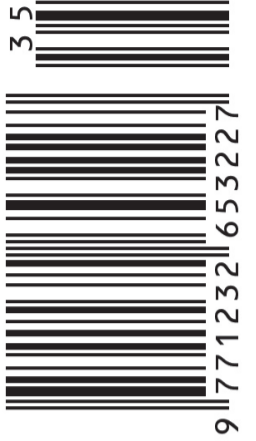
TYGODNIK SANOCKI

TYGODNIKSANOCKI.PL

PISMO SAMORZĄDOWE

f /TYGODNIK.SANOCKI

2 WRZEŚNIA 2022 R. | NR 35 (1633) | CENA: 3,50 zł, w tym 5% VAT | nr indeksu 338907 | ISSN 1232-6534 | PKWiU 58.14.11.0 | Nakład 1000 egz.

Uroczysta inauguracja roku szkolnego 2022/2023

Witaj szkoło!

EMILIA WITUSZYŃSKA

1 września we wszystkich placówkach oświatowych odbyła się uroczysta inauguracja roku szkolnego 2022/2023. W tym numerze przeczytają Państwo również o mianowaniach nauczycieli i rozstrzygniętych konkursach dyrektorskich. W nadchodzącym roku szkolnym uczniom i nauczycielom życzymy sukcesów, dobrych wyników i satysfakcji z pracy. Na zdjęciu uczniowie Szkoły Podstawowej nr 8.

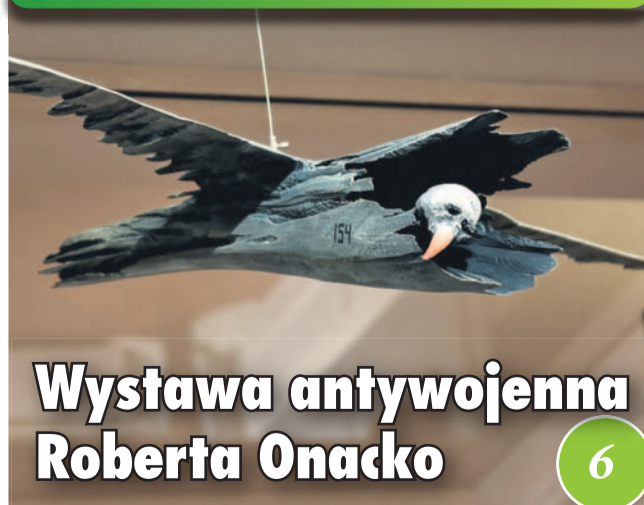
PODPISANO UMOWĘ

Wymiana źródła ciepła w sanockiej ciepłowni

3

GALERIA O SMAKU KAWY

Wystawa antywojenna Roberta Onacko

6

SPORT | KAJAKARSTWO

Światowe medale Tadeusza Reka

14

Bezpieczeństwo energetyczne i wsparcie dla budżetów lokalnych

Spotkanie z Premierem RP w Jasienicy Rosielnej

W piątek 26 sierpnia w Jasienicy Rosielnej odbyło się spotkanie okolicznych samorządów z premierem Mateuszem Morawieckim. Najważniejszymi tematami spotkania były bezpieczeństwo energetyczne i wsparcie rządu dla budżetów lokalnych.

Na zaproszenie wojewody podkarpackiego Ewy Leniart odbyło się spotkanie samorządowców z Prezesem Rady Ministrów Mateuszem Morawieckim. Na spotkaniu premier przedstawił szczegóły ustawy mającej być procedowaną w sejmie, a której celem jest zabezpieczenie 13 mld złotych na wydatki bieżące i inwestycyjne samorządów na przyszły rok. Minimalna kwota powinna wynieść 2,9 mln zł, a jej wzrost będzie zależał od wielkości danego samorządu. Dodatkowe środki pozwolą na modernizację sieci energetycznej i grzewczej w przyszłym roku. Dla Sanoka większy budżet oznacza możliwość przeznaczenia środków na inwestycje, takie jak spółka wodorowa, bez niepotrzebnych kompromisów wydatkowych w innych dziedzinach.

RŻ

Po raz drugi przyznano stypendia za dobre wyniki w nauce

Nagrodzono 151 uczniów szkół podstawowych

151 uczniów ze szkół podstawowych, dla których organem prowadzącym jest Gmina Miasta Sanoka, otrzymało stypendia naukowe. Uroczystość wręczenia stypendiów odbyła się we wtorek 30 sierpnia w auli Uczelni Państwowej im. Jana Grodka. Stypendia wręczyli burmistrz Tomasz Matuszewski i wiceburmistrz ds. oświaty Grzegorz Kornecki. Wśród zaproszonych gości byli m.in. przedstawiciele władz Uczelni Państwowej, dyrektorzy sanockich szkół, rodzice i pracownicy Wydziału Edukacji, Kultury i Turystyki Urzędu Miasta.

28 maja 2020 r. Rada Miasta Sanoka na wniosek burmistrza uchwaliła „Lokalny Program Wspierania Edukacji Uzdolnionych Dzieci i Młodzieży” uczęszczających do szkół, których organem prowadzącym jest Gmina Miasta Sanoka. Rada określiła szczegółowe warunki oraz tryb przyznawania Stypendium Burmistrza w ramach tego programu.

Celem stypendium jest nagradzanie i promowanie uczniów uzdolnionych, motywowanie do dalszego rozwoju, pogłębianie aspiracji edukacyjnych i aktywności.

Program powstał z myślą o młodych, utalentowanych i uzdolnionych sanoczanach.

W ramach realizacji programu, kapituła przyznaje stypendium za wyniki w nauce dla uczniów, którzy uzyskali średnią ocen z obowiązkowych zajęć edukacyjnych, wynoszącą: 5,4 (pięć i cztery dziesiąte) w przypadku uczniów klas od czwartej do szóstej oraz 5,3 (pięć i trzy dziesiąte) w przypadku uczniów klas siódmych i ósmych lub tych, którzy z egzaminu na zakończenie szkoły podstawowej uzyskali co najmniej 90% możliwych do zdobycia punktów

oraz średnią ocen z obowiązkowych zajęć edukacyjnych wynoszącą co najmniej 4,75.

Z kolei stypendium za szczególne osiągnięcia w nauce jest przyznawane uczniom, którzy wykazali się osiągnięciami w co najmniej jednej dziedzinie naukowej, zdobywając tytuł laureata olimpiady lub konkursu przedmiotowego na szczeblu

wojewódzkim bądź wyższym w przypadku uczniów klas od cztery do osiem lub zajęli I miejsce w konkursie wiedzy o zasięgu co najmniej powiatowym w przypadku uczniów klas od jeden do trzy.

Stypendia mają formę jednorazowego wsparcia finansowego i wynoszą odpowiednio w 2022 roku 650 zł za wyniki w nauce i 550 zł

za szczególne osiągnięcia w nauce.

Samorząd Miasta Sanoka zabezpieczył na ten cel w bieżącym roku kwotę w wysokości 100 000 zł.

W tym roku stypendium za szczególne osiągnięcia w nauce otrzymało 6 uczniów, natomiast stypendium za wyniki w nauce otrzymało 145 uczniów. (UM)

Pozostanie w pamięci

Odszedł Tadeusz Ferenc

W sobotę 27 sierpnia zmarł znany prezydent miasta Rzeszowa Tadeusz Ferenc.

Po długiej walce z chorobą w szpitalu w Rzeszowie zmarł były prezydent miasta Rzeszowa Tadeusz Ferenc. Prezydent zostanie zapamiętany jako człowiek, który sprawił, że Rzeszów stał się miastem na miarę europejską. Przez całe życie oddany

sprawie Rzeszowa i rzeszowian, był wielokrotnie odznaczany za swoje zasługi, między innymi Krzyżem Komandorskim z Gwiazdą Orderu Odrodzenia Polski oraz tytułem doktora honoris causa Politechniki Rzeszowskiej. Jak możemy przeczytać na oficjalnej stronie miasta, odszedł w otoczeniu najbliższych.

RŻ

Badania dla dzieci, które kosztowały nawet 6 tys. zł, teraz są bezpłatne

Poradnia neurologiczna dla dzieci, mieszcząca się w Sanoku przy ul. 800-lecia 26, od 23 sierpnia br. umożliwi wykonywanie badań genetycznych WES (inaczej test WES lub też badanie eksomowe), które są refundowane w ramach Narodowego Funduszu Zdrowia.

Badania te niejednokrotnie pomagają zdiagnozować przyczyny autyzmu, padaczki, dystrofii mięśniowych czy niepełnosprawności intelektualnej.

Dotychczas wykonanie tego rodzaju badań możliwe

było tylko komercyjnie w laboratoriach genetycznych, a ich koszt (od 4 000 zł – 6000 zł) był często za wysoki i niemożliwy do pokrycia przez rodziców chorych dzieci. Teraz ma się to zmienić.

Źródło: Powiat Sanocki

NARODOWE CZYTANIE 03.09.2022

ADAM MICKIEWICZ

BALLADY i ROMANSE

PATRONAT HONOROWY PARY PREZYDENCKIEJ

Sanok 03.09.2022
godzina 18.00

Kawiarnia u Mnicha – Rynek

Patronat: Burmistrz Miasta Sanoka – Tomasz Matuszewski

Czytają:

<ul style="list-style-type: none"> • Janusz Cecula • Marek Cycoń • Renata Gromek • Tomasz Matuszewski • o. Bartosz Pawłowski • Jarosław Serafin • Tomasz Tamawczyk 	<ul style="list-style-type: none"> • Marek Wojtowicz • Emilia Wituszyńska • Robert Zoszak <p>Goście specjalni:</p> <ul style="list-style-type: none"> • Joanna Baran - Marczydło (aktorka Teatru im. Wandy Siemaszkowej w Rzeszowie) • Dariusz Kosak - pianino
---	---

„Tygodnik Sanocki”

Pismo samorządowe

redakcja@tygodniksanocki.pl

tygodniksanocki.pl

/tygodniksanocki

Wydawca: Miejska Biblioteka Publiczna w Sanoku | Adres redakcji: 38-500 Sanok, ul. Rynek 10, tel. 13-463-16-34, kom. 697 979 971

Redaktor naczelna: Emilia Wituszyńska | Redaguje zespół: Bartosz Błażewicz – b.blazewicz@tygodniksanocki.pl, Dominika Czerwińska – czerwinska-d@wp.pl, Edyta Wilk – edytawilk@tygodniksanocki.pl

Współpracują: Tadeusz Krotos, Lidia Tul-Chmielewska, Szymon Jakubowski

Redakcja techniczna: Andrzej Borowski | Korekta: Teresa Nater

Materiałów niezamówionych redakcja nie zwraca. Zastrzegamy sobie prawo skracania i poprawiania tekstów, własnych tytułów i śródtytułów. W sprawie reklam i ogłoszeń zapraszamy do biura ogłoszeń od poniedziałku do piątku w godzinach od 8.00 do 16.00. Za treść ogłoszeń, reklam i listów redakcja nie odpowiada. Zastrzegamy sobie prawo do odmowy przyjęcia ogłoszenia. Objętość listów nie powinna przekraczać trzech czwartych strony maszynopisu. Teksty opracowane na komputerze przyjmujemy jedynie na nośnikach cyfrowych lub pocztą elektroniczną. Numery archiwalne do nabycia w redakcji. Prenumerata – tel. 13 463 16 34 lub oddział „Ruch” SA.

Biurow reklam i ogłoszeń:

tel. 13-463-16-34

Druk:

Polska Press Sp. z o.o. Oddział Poligrafia
ul. Domaniewska 45, 02-672 Warszawa
Drukarnia w Sosnowcu, ul. Baczyńskiego 25a
41-203 Sosnowiec

SPGK

Wymiana źródła ciepła w sanockiej ciepłowni

Sanockie Przedsiębiorstwo Gospodarki Komunalnej Sp. z o.o. w Sanoku rozpoczyna modernizację źródła wytwarzania ciepła. Wyloniony w przetargu wykonawca inwestycji – Instal Warszawa S.A. – ma 18 miesięcy na budowę kotła na biomasę o mocy nominalnej 7MW. W poniedziałek strony podpisały umowę.

W ramach inwestycji powstaną m.in.

- kocioł na biomasę o mocy 7 MW i sprawności min. 88% wraz z urządzeniami i instalacjami okołokotłowymi
 - w tym transportu biomasy oraz odprowadzenia żużla i popiołu,
 - kompletna gospodarka magazynowa z budynkiem magazynu dobowego, placem składowym i manewrowym oraz drogami wewnętrznymi i przekładkami sieci,
 - instalacja oczyszczania spalin z elektrofiltrem, kominiem i kontenerami na popiół,
 - system sterowania i wizualizacji procesu oraz pomiaru ciepła,
 - układ odgazowania, kondycjonowania i magazynowania wody uzupełniającej wraz z systemem sterowania, pomiarami i wizualizacją procesu,
 - wyposażenie ładowarki w wagę hydrauliczną,
- oraz zostanie wyremontowane pomieszczenie i elewacje segmentu budynku przewidzianego dla kotła na biomasę.

Obecnie w sanockiej ciepłowni Kiczury produkowane jest ciepło w kotłach wodnych węglowych, które dostarczane jest do sieci ciepłej, będącej własnością SPGK. Produkcja ciepła w kotle na biomasę zastąpi część produkcji ciepła w kotłach na węgiel kamienny i będzie stanowiła około 56% produkcji całkowitej ciepła w ciepłowni Kiczury.

Uroczyste podpisanie umowy odbyło się w poniedziałek (29 sierpnia 2022 r.) w Sali Herbowej Urzędu Miasta Sanoka. Sanockie Przedsiębiorstwo Gospodarki Komunalnej reprezentował zarząd w osobach: Krzysztof Jarosz i Elżbieta Drwięga, a Instal Warszawa – prezes zarządu Andrzej Grygo. W uroczystości uczestniczyli także: wicewojewoda podkar-

packa Jolanta Sawicka oraz burmistrz miasta Sanoka Tomasz Matuszewski.

Inwestycja ta stanowi pierwszy etap modernizacji źródła wytwarzania ciepła do miejskiej sieci ciepłowniczej w Sanoku, którego celem jest obniżenie kosztów uczestnictwa w systemie handlu emisjami oraz osiągnięcie warunku efektywnego systemu ciepłowniczego. Jednocześnie wzrośnie efektywność wytwarzania ciepła i obniżenie emisji zanieczyszczeń do powietrza.

Kocioł wraz z infrastrukturą towarzyszącą zostanie zlokalizowany na terenie istniejącej ciepłowni przy ul. Kiczury w Sanoku.

Całkowity koszt inwestycji opiewa na kwotę brutto 33,38 mln (27,14 mln zł netto) przy

czym 50% tej kwoty zostanie sfinansowane dotacją, a drugie 50% pożyczką do spłacenia w okresie 15 lat. Finansowanie zapewnią Narodowy Fundusz Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej w ramach programu Ciepłownictwo Powiatowe.

– Inwestycja jest bardzo ważna dla zapewnienia bezpieczeństwa energetycznego, poprawy jakości środowiska, a przede wszystkim podniesienia jakości życia mieszkańców Sanoka. Dzięki funduszom rządowym jakie zapewnia Narodowy Fundusz Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej miasto Sanok robi pierwszy krok do dekarbonizacji systemu ciepłowniczego – mówi wojewoda podkarpacka Jolanta Sawicka.

Kocioł będzie stanowił podstawowe źródło do produk-

cji ciepła w istniejącym systemie ciepłowniczym. Wariant ten został wybrany jako najlepszy z technicznego, ekonomicznego i społecznego punktu widzenia. Kocioł na biomasę będzie pracował automatycznie z mocą dostosowaną do bieżących potrzeb sieci ciepłowniczej. Praca z różną mocą w ciągu roku wynika z wielkości zapotrzebowania na ciepło w okresie letnim, konieczności współpracy z innymi kotłami w sezonie grzewczym oraz przyjętego wariantu modernizacji systemu ciepłowniczego.

– Cieszę się bardzo, że po wielu latach miejska ciepłownia zostanie zmodernizowana. Budowa kotła na biomasę to inwestycja konieczna, która pozwoli obniżyć koszty emisji CO₂, a przede wszystkim przyniesie

istotną zmianę warunków życia mieszkańców – mówi Tomasz Matuszewski burmistrz Sanoka.

– W związku ze spalaniem węgla sanocka ciepłownia umarza uprawnienia do emisji CO₂ o wartości kilku milionów złotych rocznie. Nowa instalacja w założeniu ma wyeliminować spalanie ponad połowy obecnie zużywanego węgla, a zatem koszty emisji CO₂ zostaną zredukowane proporcjonalnie. Dążenie do ograniczenia emisji, poprawy jakości powietrza i tym samym zrównoważony rozwój systemu ciepłowniczego to nasz szczególny cel – mówi Krzysztof Jarosz, prezes Zarządu SPGK Sp. z o.o.

– Zastosowanie biomasy w instalacji ciepłowniczej pozwala na relatywnie szybkie

wdrożenie „czystego” i odnawialnego źródła energii w systemie ciepłowniczym, jesteśmy dumni z faktu, iż budowa kotła na biomasę, którą rozpozniemy właśnie w Sanoku zasilili nasz katalog realizacji jako kolejny proekologiczny projekt – mówi prezes Zarządu Instal Warszawa S.A. – Andrzej Grygo.

W chwili obecnej sanocka kotłownia przy ul. Kiczury posiada zgromadzony zapas węgla na zbliżające się miesiące. Dzięki podpisanej umowie w przyszłym sezonie zostanie wykorzystana niskoemisyjna biomasa, co umożliwi dostawę ekologicznego i korzystnego finansowo ciepła, którego beneficjentem będą mieszkańcy miasta Sanoka.

mn (SPGK)

Dąbrówka

Remont Targowej

Po remoncie Struga, Iwaszkiewicza i Rataja nadszedł czas ulicy Targowej. To kolejna inwestycja drogowa na Dąbrówce, o którą wielokrotnie zabiegali mieszkańcy dzielnicy.

Dąbrówka to specyficzna dzielnica. Duża, gęsto zamieszkała – głównie przez właścicieli domów jednorodzinnych. – Potrzeby, jeśli idzie o infrastrukturę drogową, są w tej dzielnicy ogromne – mówi radna Beata Wróbel. – Dąbrówka od 60. lat jest w granicach administracyjnych Sanoka, a właściwie dopiero teraz nabrała charakteru dzielnicy miejskiej. Wykonano potrzebne remonty głównych ulic, co w znaczący sposób poprawia komunikację, jednak w obrębie dzielnicy jest bardzo wiele bocznych dróg, które czekają na swój czas. Jedną z nich jest ulica Targowa, której nawierzchnia, a właściwie jej brak – to była duża uciążliwość dla mieszkańców i dobrze się stało, że w tym roku wreszcie to się zmieni. Mam nadzieję, że to nie ostatnia inwestycja drogowa na Dąbrówce w tej kadencji – mówi radna.

– O złym stanie nawierzchni ulicy Targowej słyszałem wielokrotnie podczas spotkań z mieszkańcami. Ta ulica nie wpasowała się w projekty, na które można było pozyskać dofinansowanie ze źródeł zewnętrznych, więc na remont postanowiliśmy przeznaczyć środki z budżetu. Ta ważna dla mieszkańców inwestycja to koszt przeszło 350 000 złotych – mówi burmistrz Tomasz Matuszewski.

Wykonawca – Sanockie Przedsiębiorstwo Gospodarki Komunalnej – właśnie rozpoczyna realizację zadania. Zostanie przebudowana ulica na odcinku prawie 200 m, wylana zostanie nowa nawierzchnia bitumiczna, położone krawężniki oraz wykonana zostanie kanalizacja deszczowa.

ew

Laptopy dla sanoczan

Miasto przekazało 75 laptopów do nauki dla dzieci z rodzin popegeerowskich z Sanoka

W ramach programu pod nazwą „Wsparcie dzieci z rodzin popegeerowskich w rozwoju cyfrowym”, samorząd Sanoka rozdał 75 laptopów o łącznej wartości 187 500. Urządzenia przekazano opiekunom dzieci w miniony piątek 26 sierpnia.

Do naboru komputera mogły zakwalifikować się rodziny zamieszkałe na terenie Sanoka, mogące potwierdzić, że spokrewniony w linii prostej krewny był zatrudniony w państwowym przedsiębiorstwie gospodarki rolnej. Urządzenia mają

być wykorzystywane w celach edukacyjnych, posiadają dwuletnią gwarancję i podlegają monitoringowi ze strony urzędu. Ma to zapobiec niewłaściwemu wykorzystywaniu laptopów, takim jak sprzedaż czy zniszczenie. W dzisiejszych czasach

komputer staje się niezbędnym narzędziem w nauce, czego dowodem stały się niedawne doświadczenia nauki zdalnej, a programy takie jak ten pozwalają zwalczać wykluczenie cyfrowe rodzin z okolic.

RŻ

UWAGA KONKURS

Street Food Polska na Rynku w Sanoku

Street food, czyli jedzenie uliczne, to popularna na całym świecie forma serwowania posiłków. W towarzystwie rodziny lub znajomych, na świeżym powietrzu, w nieformalnej atmosferze – wtedy jedzenie smakuje wybornie.

Od 2 do 4 września na Rynku w Sanoku zaparkują food trucki z kuchnią z różnych stron świata. Będą dania mięsne i wegetariańskie. Coś na słodko i słono. Każdy znajdzie coś pysznego dla siebie! Najwyższa jakość gwarantowana przez Street Food Polska.

Dla czytelników „Tygodnika Sanockiego” mamy niespodziankę, trzy vouchery na wyjątkowe zapiekanki „50 tka Kultowe Zapiekanki”. Co zrobić, by dostać voucher – wystarczy zadzwonić do redakcji w piątek jak najbliżej godziny 10.00. Powodzenia!

ew

ZAADOPTUJ ZWIERZAKA

SAJMON

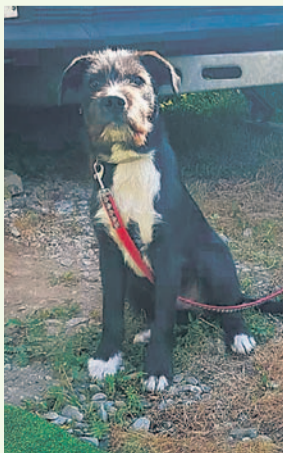
Sajmon – pięcioletni piesek – szuka dobrego domu. Zwierzę jest odrobaczony, zaszczepiony i zchipowany. Charakter radosny, skory do zabawy i nauki, uwielbia spacerki i głaskankę. Kontakt w sprawie adopcji: 695 273 839

MORIS

Moris jest bratem Simona. Piesek również jest zaszczepiony, odrobaczony i zchipowany. Moris jest tak samo słodkim rozrabiaką, uwielbia spacerki i kontakt z człowiekiem. Równie chętnie się wszystkiego uczy. To jeszcze psie dziecko, więc jeszcze trzeba z nim pracować, ale to sama przyjemność zajmować się takim słodziakiem.

Tak jak brat, potrzebuje swojego człowieka i miejsca na ziemi.

Kontakt w sprawie adopcji: 695 273 839

Ostatnia wycieczka za miasto

„Z doliny Kalniczki do doliny Hoczewki”

Wycieczki piesze, rowerowe oraz spływy kajakowe w każdą wakacyjną niedzielę to już tradycja. Do wspólnych wędrówek zachęca PTTK Oddział Sanok, który już od 17 lat organizuje niedzielne wyprawy za miasto podczas wakacji. W tym roku dopisała wspaniała pogoda oraz turyści. Ostatnią wycieczkę, kończącą cykl wakacyjnych wypraw, poprowadził Stanisław Sieradzki oraz Mirosław Sworst. Ten rok był wyjątkowy, gdyż w tegorocznej akcji wzięło udział aż 468 osób.

Już od 17 lat – tradycyjnie w każdą niedzielę lipca i sierpnia – odbywają się wycieczki za miasto z przewodnikiem PTTK. Przewodnicy z ramienia PTTK zachęcają do wspólnego wędrówania po pięknych, choć czasem niedokrytych zakątkach naszego regionu. Turyści odkrywają historie zapomnianych wsi, nawiązują wyjątkowe relacje oraz poznają ciekawe osoby. W tym roku odbyło się dziewięć wakacyjnych niedziel, zorganizowano aż 14 wycieczek, z czego odbyło się 13 imprez; dziewięć rajdów pieszych, dwa kajakowe i dwa rowerowe. Wycieczki społecznie przygotowało i poprowadziło 13 członków Koła Przewodników PTTK w Sanoku. Łącznie w całej akcji i jej podsumowaniu udział wzięło 468 osób, w poprzednim roku 400 osób.

Ostatnią wycieczkę „Z doliny Kalniczki do doliny Hoczewki” kończącą cykl „W niedzielę za miasto z przewodnikiem PTTK” poprowadził Stanisław Sieradzki, prezes PTTK Oddział w Sanoku. Zabrał turystów w malownicze tereny, położone pomiędzy dolinami rzek Kalniczki i Hoczewki. Na początku grupa wędrowała bardzo ciekawym pod względem krajoznawczym i przyrodniczym odcinkiem szlaku papieskiego, później przeszła odkrytym i widokowym grzbieciem Lisowca, a na zakończenie turyści zeszli do Zahoczewia. Na trasie wędrówki wędrowcy poznali tajemniczy i w tej okolicy dobrze znany szczyt Gabrów Wierch (742 m), na który nie prowadzą żadne szlaki turystyczne, oraz jeden z najpiękniejszych punktów widokowych w Bieszczadach (położony nad nieistniejącą wsią Chocień). Turyści mieli okazję podziwiać pełne uroku doliny, w których rozłożyły się bojkowskie wsie: Cisowiec

z Zahoczewie. W wycieczce wzięło udział aż 74 osoby – to niewątpliwie rekord, do tej pory na żadnej z wypraw nie uczestniczyło tylu chętnych. Drugą wycieczkę – spływ kajakowy – poprowadził Mirosław Sworst, była to druga odsłona kajakowego szaleństwa. Tym razem przewodnik zabrał 27-osobową grupę w okolice Werlasu i Wołkowyi. Kajakarze podziwiali wspaniałe krajobrazy – tym razem dopisała wspaniała pogoda, bowiem ostatni spływ turyści zapamiętają na długo, gdyż musieli pokonywać trasę podczas burzy. Wycieczki nie mogłyby się odbyć bez społecznej pracy przewodników, którzy przygotowują trasy i poświęcają swój czas, by pokazać piękno okolicznych terenów zainteresowanym. Wiele osób na niedzielne wyprawy chodzi od lat, niektórzy dopiero rozpoczynają swoją przygodę z PTTK i zachęcają kolejne, by wspólnie poznać ciekawe tereny, odkrywać nieprzetarte szlaki i pobyć wśród przyjaciół, których można poznać podczas pieszych, rowerowych czy też kajakowych wypraw. W tym roku wycieczki przygotowało 11 przewodników: Andrzej Organ, Edward Szychowski, Grażyna Chytle, Mirosław Sworst, Jagoda Borek wraz

z Andrzejem Pieszczochem, Wiesław Sternik, Jerzy Szlachcic, Urszula i Jakub Wałachowscy, Stanisław Sieradzki. W tegorocznej edycji turyści mieli okazję poznać dwóch nowych przewodników – Mariusza Gałuszkę oraz Grzegorza Fundanicza, którzy przygotowali naprawdę ciekawą trasę.

Wycieczki zakończyły się w Nowosiólkach w Muzeum Przyrodniczo-Łowieckim „Knieja” Henryki i Jerzego Wałachowskich. Tutaj odbyło się wspólne ognisko z pieczeniem kielbasy i uroczyste zakończenie wraz z podsumowaniem cyklu imprez „W niedzielę za miasto z przewodnikiem PTTK”.

Stanisław Sieradzki, prezes Zarządu Oddziału, dokonał podsumowania całej akcji, natomiast Andrzej Pieszczochoch, prezes Zarządu Koła Przewodników wymienił zrealizowane wycieczki oraz podziękował przewodnikom za społeczne przygotowanie i poprowadzenie wycieczek. Janusz Kusiak, koordynator akcji, bez którego nie byłyby możliwe niedzielne wyprawy, wymienił osoby wyróżnione ze względu na aktywny udział w wycieczkach oraz ze względu na wiek. Maria Kalisz została wyróżniona za udział we wszystkich pieszych wyciecz-

kach – dziewięciu, natomiast Tadeusz Borczyk oraz Wiesław Kalisz wzięli udział w ośmiu wyprawach, zaś Tomasz Drybała, Krzysztof Krawczyk oraz Mariusz Rogowski w siedmiu. To że turystyka łączy pokolenia wiadomo nie od dziś. W wycieczkach biorą udział i ci starsi, i ci nieco młodszy. W tegorocznej edycji, tak jak i w poprzednich, najstarszym uczestnikiem był Andrzej Radwański – 78 lat – możemy pogratulować wspaniałej kondycji oraz Stefania Machowska – 75 lat, której dobrej formy może pozazdrościć niejedyn 20-latek. W tegorocznej edycji najmłodszą uczestniczką była Hanna Dziuban – 6 lat, która przyjechała aż z Warszawy oraz Kordian Obarymski – 8 lat z Tyńca Małego koło Wrocławia. Górską Oznaką Turystyczną: popularną wyróżniono Łucję Przygórzewską, a odznakami popularną i małą brązową Marcina Guzika.

Na nagrodę niewątpliwie zasłużył również Marek Brevka, który swoim śpiewem umila każdą pieszą wędrówkę. Oficjalnie podziękowano gospodarzowi miejsca zakończenia Muzeum Przyrodniczo-Łowieckiemu „Knieja” w Nowosiólkach – Henryce i Jerzemu Wałachowskim, firmie cateringowej „Lesne Smaki” Pawła Wałachowskiego, która przygotowała pyszny bigos. Osoby wyróżnione otrzymały nagrody ufundowane przez PTTK Oddział w Sanoku, a wszyscy uczestnicy materiały podarowane przez Gminę oraz Nadleśnictwo Baligród. Organizatorzy składają serdeczne podziękowanie patronom medialnym całej akcji tj. „Tygodnikowi Sanockiemu” oraz portalowi internetowemu eSanok.pl.

To koniec tegorocznej edycji „W niedzielę za miasto z przewodnikiem PTTK”. Jednak to nie koniec wspólnych podróży, szczególnie teraz, gdy zbliża się jesień, a góry stają się najpiękniejsze. Zachęcamy do wspólnego wędrowania. Do zobaczenia na szlaku!

Dominika Czerwińska

Sala Herbowa Urzędu Miasta Sanoka

Wręczenie aktów mianowania, złożenie ślubowania i powołanie nowych dyrektorów miejskiej oświaty

Dzień przed rozpoczęciem roku szkolnego w Sali Herbowej przedstawiciele władz miasta spotkali się z dyrektorami sanockich szkół, przedszkoli oraz żłobków, a także wręczyli mianowania nauczycielom, którzy w okresie wakacyjnym przystąpili do egzaminu i uzyskali stopień nauczyciela mianowanego. W zeszłym roku mianowania otrzymało czterech nauczycieli, w tym było ich aż dwadzieścia troje.

– Początek roku to za każdym razem nowe otwarcie – czas pełen nadziei, planów i mobilizacji, by osiągać wyznaczone cele. Doskonale pamiętam i czuję tę atmosferę, dlatego z ogromną radością

wysłuchałem ślubowania, jakie złożyli młodzi pedagodzy, oraz przekazałem każdemu z nich akty mianowania. W tym roku aż 23 osoby przystąpiły i pomyślnie zdały egzamin, uzyskując stopień

nauczyciela mianowanego, a to bardzo dobrze wróży sanockiej oświacie. Z całego serca gratuluję nowo mianowanym nauczycielom i życzę im, by praca w sanockich placówkach oświatowych dawała im radość, satysfakcję oraz możliwość zawodowego rozwoju. Spełnienia marzeń, moi drodzy! – mówił burmistrz Tomasz Matuszewski, który wraz z ze swoim zastępcą i przewodniczącym Rady Miasta Andrzejem Romaniakiem wręczyli nowo mianowa-

nym pedagogom akty mianowania.

W okresie wakacyjnym zostały także przeprowadzone konkursy na stanowiska dyrektorów: do Szkoły Podstawowej nr 4 i 7 oraz do Samorządowych Przedszkoli Publicznych nr 1 i nr 3.

Swoje 35-lecie pracy obchodzą również Ewa Chudziak i Janina Milczanowska, z której to okazji władze miasta wręczyły ww. nagrody jubileuszowe.

esw

Lista nowo mianowanych pedagogów, którzy złożyli ślubowanie na ręce burmistrza miasta Tomasza Matuszewskiego:

- Pani Ewelina Pielech
- Pani Dominika Gratkowska-Szmyd
- Pani Joanna Tymiąńska
- Pani Edyta Paluch
- Ks. Mateusz Sławiński
- Pani Aneta Łosiak
- Pani Nina Winnicka
- Pani Natalia Borkowska
- Pani Aleksandra Kosturska
- Pani Anna Rabicka
- Pani Katarzyna Opar
- Pani Emilia Kot
- Pani Anna Lechoszest
- Pani Justyna Jędrzyś
- Pani Urszula Niżnik
- Pani Katarzyna Szwedkiewicz
- Pani Aneta Sowa
- Pani Katarzyna Gendera
- Pani Katarzyna Toczek
- Pani Magdalena Piecuch
- Pani Anna Fedyń
- Pani Gertruda Lubieniecka-Jakiel
- Pani Elżbieta Maciejowska

W wyniku rozstrzygniętych konkursów wyłoniono następujących dyrektorów:

Stanowisko dyrektora Szkoły Podstawowej nr 4 obejmie Marek Wojtowicz

Funkcję dyrektora Samorządowego Przedszkola Publicznego nr 1 pełniła będzie Pani Elżbieta Ziajka

Stanowisko dyrektora Samorządowego Przedszkola Publicznego nr 3 pełniła będzie Janina Milczanowska

Natomiast stanowisko dyrektora Szkoły Podstawowej nr 7 powierzone zostaje Ewie Chudziak

Pożegnanie Małgorzaty Pietrzyckiej

Pani Dyrektor odchodzi...

Podczas spotkania władz miasta z nauczycielami i dyrektorami miejskich placówek oświatowych w Sali Herbowej uroczystie i nie bez wzruszenia żegnano odchodzącą na zasłużoną emeryturę Małgorzatę Pietrzycką – dyrektora Samorządowego Przedszkola nr 3.

Małgorzata Pietrzycka w placówkach oświatowych pracowała 41 lat, w tym przez 35 lat była nieprzerwanie dyrektorem Przedszkola Samorządowego nr 3. Co uważa za swój największy sukces? Przede wszystkim to, że udało się jej przekonać władze miasta do przekształcenia w placówkę przedszkolną budynku po byłym gimnazjum na Błoniach. Dzięki temu powstała nowo-

czesna, doskonale wyposażona placówka, która zapewni opiekę dla dzieci w 11 oddziałach przedszkolnych. – Mam nadzieję, że to przedszkole spełni oczekiwania rodziców, a dzieciom zapewni bezstreskie dzieciństwo, dobrą zabawę i jeszcze lepszą opiekę – mówi pani dyrektor.

Małgorzata Pietrzycka od 11 lat współpracuje z Uczelnią Państwową im. Jana Grodka

i swoim doświadczeniem dzieli się ze studentami. Po przejściu na emeryturę i rezygnacji z funkcji dyrektora przedszkola nie zamierza rezygnować z pracy w uczelni – pod koniec września broni pracę doktorską.

– Zawsze będę ciepło wspominał spotkania z panią dyrektorem, która potrafiła stworzyć doskonałą, niemal rodzinną atmosferę wokół spraw i problemów, które wspólnie rozwiązywaliśmy, a które dotyczyły zarówno inwestycji, jak i codzienności placówki zarządzanej przez panią Małgorzatę Pietrzycką – mówił burmistrz Tomasz Matuszewski.

Małgorzata Pietrzycka zapewniła, że przez ostatnie lata koncentrowała się na skompletowaniu takiego zespołu opie-

kunów przedszkolnych, który zapewni dzieciom jak najlepszą opiekę. – To są w bardzo dużej liczbie absolwenci sanockiej uczelni, osoby „zafiksowane” na pracę w przedszkolu, bardzo zaangażowane, kreatywne.

Burmistrz Matuszewski wręczył Małgorzacie Pietrzyckiej okolicznościowy adres, w którym napisał m.in.:

„W związku z Pani decyzją o przejściu na emeryturę, pragnę Pani podziękować za wieloletnią pracę i wzorowe pełnienie funkcji dyrektora Samorządowego Przedszkola nr 3 w Sanoku, które – także dzięki Pani staraniom i mądrości zarządzaniu – jest dziś najnowocześniejszą placówką przedszkolną w mieście, konkurującą z podobnymi w regionie.”

esw

Galeria o smaku kawy

Nigdy więcej. Wystawa Roberta Onacko przeciw wojnie

W Galerii o smaku kawy trwa wystawa „Robsoloty” Roberta Onacko. Jest to wyjątkowa okazja, aby zapoznać się z dziełami niezwykle artysty, którego sztuka wymyka się wszelakim definicjom i wyznacza nowy, nieznany dotąd kierunek.

Ekspozycja jest przeglądem dzieł Roberta Onacko charakteryzujących się różnorodnością form i poruszanych tematów. Na wystawę składa się kilkanaście dzieł pokazujących rozwój warsztatu artysty i jego drogę twórczą. Tłem większości są stare deski, koryta, ramy okienne, których historia staje się elementem instalacji i jej dodatkowym atutem. – Pomyśl korytek zaczerpnąłem od Zdzisława Pękalskiego, to u niego zobaczyłem je po raz pierwszy i uznałem, że mogę je również wykorzystać, ale po swoim – mówi artysta. – Tworzę własną, dopracowywaną przez lata techniką, wykorzystując narzędzia od piły motorowej po szlifierkę. Dłuta praktycznie nie używam – dodaje.

Oryginalność prac zachwyca odwiedzających, wzbudzając skrajne emocje od podziwu po lzy wzrusze-

nia, bo tematyka prac nawiązuje do tragicznych doświadczeń wojny i okrucieństwa ludzi wobec siebie nawzajem. – Wszystko zaczęło się od dziewczynki w czerwonym płaszczku z filmu „Lista Schindlera”, to wtedy powstała pierwsza z moich prac. Potem zaczęły powstawać kolejne nawiązujące do Oświęcimia, Powstania Warszawskiego czy do Dywizjonu 303 – tłumaczy Robert Onacko. – Moja sztuka to z jednej strony hołd dla ludzi, którzy zginęli, np. w czasie II wojny światowej, ale też pokazanie czy uświadomienie ludziom, że wojna nadal jest i teraz jest bardzo blisko, praktycznie tuż za naszymi oknami – kończy artysta.

Wystawę oglądać można do 23 września w Galerii o smaku kawy przy ulicy 3 Maja 15.

ew

W katowickim Spodku

Zanurz się w Świat Mistrza Beksińskiego

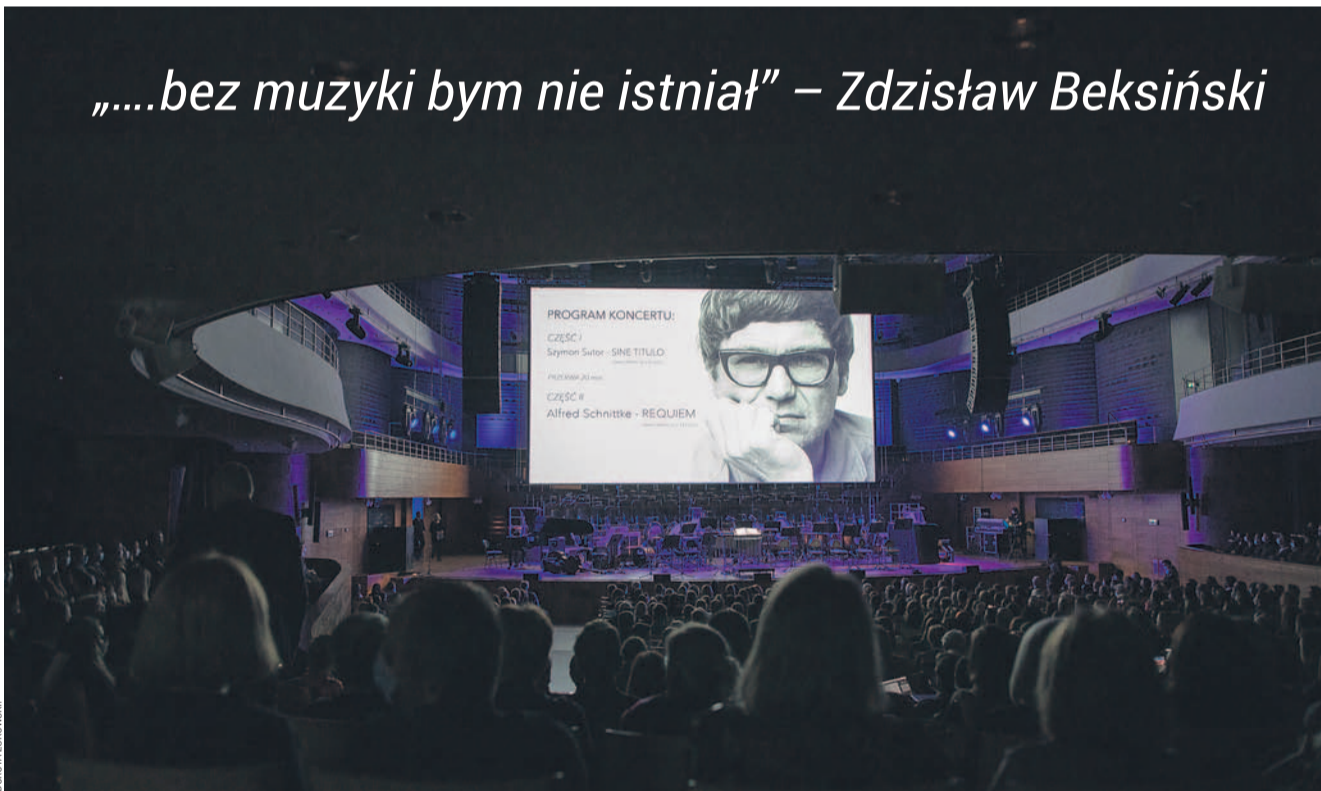
Już 24 września w katowickim Spodku odbędzie się unikalne wydarzenie artystyczne pod nazwą Świat Mistrza Beksińskiego, czyli koncert muzyki współczesnej z projekcją „poruszonych” dzieł Zdzisława Beksińskiego oraz wystawa oryginalnych obrazów Mistrza. Świat Mistrza Beksińskiego to przeżycie innowacyjne, wszechogarniające i odurzające dzięki połączeniu muzyki symfonicznej w wykonaniu orkiestry, solistów i kilkudziesięciosobowego chóru z nowoczesnymi technologiami wizualnymi umożliwiającymi dogłębne przeżycie fenomenalnej sztuki Mistrza.

Świat Mistrza Beksińskiego to wyjątkowe wydarzenie organizowane po raz kolejny przez Fundację Beksiński we współpracy z Muzeum Historycznym w Sanoku i idealna propozycja dla odbiorców muzyki i malarstwa oraz przede wszystkim fanów twórczości Beksińskiego.

Beksiński tworzył swoje obrazy w nieustającym kontakcie i pod natchnieniem muzyki, którą kochał i która miała dla niego ogromne znaczenie. Pasję tę dzielił ze swoim synem Tomaszem, a ten między innymi dzięki wpływowi ojca właśnie, obrał taką a nie inną ścieżkę życiową i został autorem własnej audycji w Trójce. Zainteresowanie Zdzisława Beksińskiego

muzyką odzwierciedlało się natomiast przede wszystkim w prywatnej przestrzeni jego pracowni, a wśród najczęściej wymienianych przez niego kompozytorów znajdował się Alfred Schnittke. Wiele obrazów mistrza powstało właśnie przy akompaniamencie utworów tego kompozytora. Stąd też pomysłem Fundacji Beksiński na pokazanie obrazów Mistrza w integralnym połączeniu z muzyką, której słuchał, co umożliwia widzowi pogłębienie wrażeń emocjonalnych – i tak już bardzo silnych i nieodłącznie związanych z odbiorem sztuki Beksińskiego.

Tegoroczne wydarzenie to jednak nie tylko kompozycje Alfreda Schnittke...

Wydarzenie rozpocznie się 24 września o godzinie 19. Koncert składa się z dwóch części. Na początku usłyszymy utwór współczesny „Sine Titolo”, specjalnie skomponowany na potrzeby koncertu przez dyrygenta i kierownika muzycznego projektu – Szymona Sutora. W drugiej części koncertu natomiast orkiestra wykona „Requiem” Alfreda Schnittke. Utwory będą połączone dramatycznie z prezentacją multimedialną prac artysty.

Dodatkowo w „Łączniku” pomiędzy Spodkiem a Międzynarodowym Centrum Kongresowym będzie można – dzięki uprzejmości Muzeum Historycznego w Sanoku – obejrzeć

wystawę oryginalnych, specjalnie wyselekcjonowanych obrazów Zdzisława Beksińskiego. Wystawa będzie dostępna w dniu koncertu od 17.00 oraz po koncercie do 22.00.

Świat Mistrza Beksińskiego to jednak wydarzenie nie tylko dla miłośników malarza, ale również (a może przede wszystkim) dla tych, którzy kochają eksplorować i doświadczać jeszcze większej dawki emocji w kontakcie ze sztuką. Połączenie prac Mistrza z niezwykle sugestywną muzyką jest przeżyciem wszechogarniającym, poruszającym na wielu poziomach, a także nieraz wstrząsającym, jak twierdzą uczestnicy poprzednich edycji wydarzenia

– mówi Michał Barycki, producent wydarzenia z Fundacji Beksiński.

Śledź informacje na bieżąco i zarezerwuj czas, aby poznać Świat Mistrza Beksińskiego! Bilety na wydarzenie można zakupić na stronie. Organizator oferuje również specjalne zniżki dla grup szkolnych i darmowe bilety dla ich opiekunów!

<https://koncerty-beksin-ski.pl/>

Fundacja Beksiński formalnie działa od 2006 roku. Jej celem jest promowanie twórczości wielkiego polskiego malarza Zdzisława Beksińskiego, a także Muzeum Historycznego w Sanoku (gdzie znajduje się największa kolekcja obrazów arty-

sty). Jej założyciele Janusz i Ewa Baryccy – znali się osobiście z Mistrzem oraz jego rodziną przez kilkadziesiąt lat.

Pierwszą wystawę prac Beksińskiego zorganizowali w 1987 r. w Rzeszowie jako osoby prywatne zafascynowane twórczością Mistrza, a przez lata znajomości z Beksińskimi zgromadzili dziesiątki godzin unikalnych materiałów video – osobiście nakręconych wywiadów z artystą oraz rozmów o sztuce i życiu. Te unikalne archiwalia są również wykorzystywane w działaniach Fundacji promujących twórczość Mistrza takich jak wystawy, wykłady, czy spotkania.

mn

31. FESTIWAL im. Adama Didura

19 - 29 września 2022 Sanocki Dom Kultury

Dyrektor festiwalu Waldemar Szybiak

Preludium: Festiwalowe kino artystyczne

19.09.2022 (poniedziałek) godz. 17.00 *Młodość* reż. P. Sorrentino
godz. 19.30 *Sonata* reż. B. Blaschke

20.09.2022 (wtorek) godz. 17.00 *Powidoki* reż. A. Wajda
godz. 19.30 *Green Book* reż. P. Farrelly

21.09.2022 (środa) godz. 17.00 *Zimna wojna* reż. P. Pawlikowski
godz. 19.30 *Ennio* reż. G. Tornatore

22.09.2022 godz. 18.00 (czwartek) sala widowiskowa SDK

Gala Operowa

Gioacchino Rossini – Król Opery Komicznej

JUSTYNA STĘPIEŃ – sopran, KATARZYNA SZYMKOWIAK – mezzosopran,
JACEK SZPONARSKI – tenor, WITOLD ŻOŁĄDKIEWICZ – baryton,
PIOTR KĘDZIORA – baryton, PAWEŁ MICHALCZUK – bas-baryton

Kierownik artystyczny i dyrygent: Karol Szwech
Orkiestra POLSKIEJ OPERY KRÓLEWSKIEJ
Prowadzenie – Sławomir Pietras

23.09.2022 godz. 18.00 (piątek) sala widowiskowa SDK

Recital mistrzowski

Andrzej Lampert – tenor

Mirella Malorny-Konopka – fortepian
Prowadzenie – Piotr Nędzyński

24.09.2022 godz. 18.00 (sobota) sala widowiskowa SDK

Operowe arcydzieła

Giacomo Puccini *Jaskółka (La Rondine)*

Magda – IWONA SOBOTKA, Lisette – EWELINA SZYBILSKA,
Ruggero – ANDRZEJ LAMPERT, Prunier – ALBERT MEMETI,
Rambaldo – ADAM WOŹNIAK, Yvette – PAULINA HORAJSKA,
Bianca – KINGA CZYŻ, Suzy – ANNA BORUCKA

Kierownictwo muzyczne: Yaroslav Shemet; reżyseria: Bruno Berger-Gorski;
scenografia: Helge Ullmann; kostiumy: Françoise Raybaud;
choreografia: Andris Plucis;

kierownik chóru: Krystyna Krzyżanowska-Loboda;
kierownik baletu: Grzegorz Pajdzik

Chór, balet i orkiestra OPERY ŚLĄSKIEJ pod dyrekcją Yaroslava Shemeta

25.09.2022 godz. 18.00 (niedziela) sala widowiskowa SDK

Słynne operetki

Johann Strauss *Zemsta nietoperza (Die Fledermaus)*

Eisenstein – MACIEJ KOMANDERA, Rozalinada – ANNA WIŚNIEWSKA-SCHOPPA,
Adela – EWELINA SZYBILSKA, Alfred – ADAM SOBIERAJSKI,
Dr Falke – ADAM WOŹNIAK, Książę Orłowski – ANNA BORUCKA,
Frank – BOGDAN KUROWSKI, Dr Blind – JULIUSZ URSYN-NIEMCEWICZ,
Ida – ROKSANA MAJCHROWSKA, Frosch – WITOLD DEWOR,
Adiutant księcia – ADAM JANIK, JULIUSZ KRZYSTECZKO

Kierownictwo muzyczne: Przemysław Neumann;
reżyseria i choreografia: Henryk Konwiński; scenografia: Jan Bernaś;
kostiumy: Małgorzata Słoniewska, Jan Bernaś;

kierownik chóru: Krystyna Krzyżanowska-Loboda;
kierownik baletu: Grzegorz Pajdzik

Chór, balet i orkiestra OPERY ŚLĄSKIEJ pod dyrekcją Przemysława Neumanna

Festiwalowi towarzyszą:

- Wystawa plakatu Leszka Żebrowskiego
- XXIX Obóz Humanistyczno-Artystyczny
- XXX Ogólnopolski Otwarty Konkurs Kompozytorski im. Adama Didura

26.09.2022 godz. 18.00 (poniedziałek) sala widowiskowa SDK

Wieczór baletowy

Echoes of Life

Silvia Azzoni, Oleksandr Ryabko

soliści Baletu Hamburskiego (Hamburg Ballet)
Michał Białk – fortepian

Choreografia: Marc Jubete, Thiago Bordin, Kristina Paulin
muzyka: C. Debussy, Ph. Glass, R. Schumann, F. Schubert, M. Ravel, J. S. Bach i inni

27.09.2022 godz. 18.00 (wtorek) sala widowiskowa SDK

Muzyka popularna XIX wieku

Stanisław Moniuszko *Śpiewnik domowy*

JUSTYNA RECZENIEDI – sopran, ROBERT SZPRĘGIEL – baryton,
MATEUSZ ZAJDEL – tenor, WITOLD ŻOŁĄDKIEWICZ – baryton
Krzysztof Trzaskowski – fortepian
Stanisław Górka – prowadzenie i komentarz

Scenariusz i reżyseria: Andrzej Strzelecki;
kostiumy i rekwizyty: Marlena Skoneczko;
projekcje: Marek Zamojski; realizacja świateł: Piotr Rudzki;
asystent reżysera: Agnieszka Kozłowska;
inspicjentka: Agnieszka Orlikowska
POLSKA OPERA KRÓLEWSKA

28.09.2022 godz. 18.00 (środa) sala widowiskowa SDK

Klasyka baletu

Ludomir Różycki *Pan Twardowski*

Diabeł – GABRIELE TOGNI, Młody Twardowski – YAUHENI YATSKEVICH,
Stary Twardowski – YAUHENI RAUKUTS,
Pani Twardowska – ANASTASIYA KRASOUSKAYA,
Kobieta Złota – MIZUKI KUROSAWA,
Kobieta w Czerwieni – GABRIELA KUBACKA,
Matka – BOŻENA KOWALSKA, Śmierć – AGNIESZKA CHLEBOWSKA

Choreografia i inscenizacja: Violetta Suska;
kierownictwo muzyczne: Tomasz Tokarczyk;
scenografia i kostiumy: Maria Balcerek;
multimedia i reżyseria świateł: Marcin Nogas;
asystent choreografa: Alesia Smyrnova, Dymitry Prokharau;
asystent kierownika muzycznego: Piotr Waclawik;
inspicjent: Justyna Jarocka-Lejzak, Mateusz Makselon
Zespół Baletu OPERY KRAKOWSKIEJ
i uczniowie Studia Baletowego OPERY KRAKOWSKIEJ

29.09.2022 godz. 18.00 (czwartek) sala widowiskowa SDK

Wykonanie kompozycji nagrodzonej w XXX Ogólnopolskim Otwartym
Konkursie Kompozytorskim im. Adama Didura

Polska muzyka filmowa

Ulubione piosenki z filmów i seriali telewizyjnych

BOŻENA ZAWIŚLAK – DOLNY, KATARZYNA ZAWIŚLAK – DOLNY,
MARCIN JAJKIEWICZ, JAKUB MILEWSKI
ORKIESTRA ARTE SYMFONIKO pod dyrekcją Mieczysława Smydy

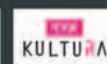
Sponsorzy:

- Sanok Rubber Company S.A.
- PGNiG w Warszawie - PGNiG o/Sanok
- Jadczyzyn Sp. z o.o.
- YAMAHA

Dofinansowano ze środków Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego
pochodzących z Funduszu Promocji Kultury w ramach programu „Muzyka”
realizowanego przez Narodowy Instytut Muzyki i Tańca

Patronat medialny:

Cena karnetu 300 zł (łącznie z projekcjami filmowymi),
cena wejściówki tylko dla młodzieży szkolnej i studentów (do 25 lat) za okazaniem legitymacji – 80 zł
Sprzedaż biletów i karnetów od 1 września 2022
Kasa czynna w dni powszednie w godz. 9.00 - 14.00; 15.00 - 18.00, soboty i niedziele w godz. 15.00 - 18.00

Retorty

Pokolenie elektronicznej cywilizacji i globalnej komercji za-deptuje przeszłość i mniejszość. Coś, co nie mieści się w „systemach”, nie ma prawa istnieć, pozostać. A jeśli już próbuje istnieć, to stworzony system „finansowych progów” – działa cuda – doprowadza takiego desperata do samounicestwienia.

„Nie” dla wypalów

Kto z nas pamięta jeszcze dymiące retorty w Bieszczadach? Na szczęście nasze pokolenia jeszcze je pamiętają. To był wyjątkowy element wpisany w krajobraz Bieszczad.

Przez wiele lat nikomu dymiące retorty nie przeszkadzały. Wypał węgla drzewnego w Bieszczadach ma bardzo długą tradycję. Nazwy wielu miejscowości to ślad po tej działalności: Smolnik, Mielezysko, Potasznia. Wypał węgla swój boom miał w Bieszczadach początkiem XIX wieku, kiedy to wzrosło zapotrzebowanie na węgiel drzewny.

Sposób wypalania węgla wówczas znacznie odbiegał od tego, który jeszcze możemy zobaczyć. Wypalano węgiel w mielerzach. Były to wielkie stopy mieszczące do 240 m³ drewna. Wypał węgla tą metodą wymagał nie lada umiejętności i doświadczenia pracujących przy nim ludzi. Takie dymiące kopce w latach 70. w Bieszczadach były częstym zjawiskiem. W tamtym czasie wypał węgla w mielerzach był dobrze płatny, ale była to praca wymagająca ciężkiej fizycznej i doświadczenia.

Retorty

W 1980 roku zostały zaprojektowane w Instytucie Użytkowania Lasu i Inżynierii Leśnej SGGW w Warszawie – stalowe piece do wypału – retorty.

Zaprojektowano je w czterech typach: przestawnej, segmentowej, pierścieniowej i zrębowej. Autorzy projektu zakładali, iż z racji ekonomicznych w jednym miejscu opłacalne było zamontowanie ośmiu retort. Według wyliczeń ekspertów dla uzyskania tony węgla drzewnego zużywano średnio 6-7 m³ drewna. Tygodniowo w jednej retorcie można było wyprodukować

do 2 ton węgla, a rocznie 105–168 ton.

Technologia

Do wypalania w retortach stosowano zwykle drewno bukowe, ale także używano inne (olcha, jawor), jednak drewna nie wolno było mieszać ze względu na różny czas zwęglania się poszczególnych gatunków. Pełen cykl wypału jednej retorty trwa trzy dni. Jeden dzień przeznaczony jest na wybieranie węgla i załadowanie na kolejny wypał. Drugi dzień to wypalanie, a trzeci – studzenie.

Do dziś przetrwała najbardziej funkcjonalna retorta tzw. przestawna, mająca kształt cylindra o wysokości 2,65 m i średnicy 2,8 m, wykonana ze stali o grubości min 5mm.

W latach 90. dla wypału węgla otwarto się nowe możliwości. Część wypalów przejęły firmy prywatne, które zajmowały się dystrybucją węgla na większą skalę. Do 2000 roku na terenie Bieszczadów, Pogórza i Beskidu Niskiego dymiło 467 retort.

Wkomponowane w krajobraz

Dymiące retorty były wkomponowane w krajobraz terenu, stały się wręcz egzotyką tego miejsca. Podobnie jak ludzie tam pracujący. O czarnych twarzach, silnych mięśniach. Skryci, małomówni, odcinający się od pozostałej części świata, w rozmowie z jednym z węglarzy usłyszałam słowa: „Wiesz, dziewczyno, wy tutaj, turyści, przyjeżdżacie w Bieszczady pieniądze wydawać. A sztuką jest je tutaj zarobić”. Słowa, które na zawsze zostały mi w pamięci. Pomyliłbyś się, uznając, że to ludzie bez wykształcenia, bez zawodu. Niejedną osobę zaskoczył może, że trafisz tam na człowieka z wyższym wykształceniem,

Wypaleni?

Ludzie pracujący na wypalach, zwłaszcza ci sprzed kilkudziesięciu lat – to często osoby uciekające. Uciekające od świata, sądów, żon, domów.... Wypaleni życiowo. Czasem przyjeżdżali tutaj, uciekając,

Nie tak nam się nie udaje jak zdolność niszczenia

czasem poszukując. Umieszczenie wypalów w głębi bieszczadzkiej bezdroży dawało wielu z nich azyl spokoju, azyl dystansu, nierzadko bezmienną. Często bywało, że to osoby bardzo barwne, z bogatą przeszłością. Nie tylko przyjeźdźni na wypalach pracowali, byli i nadal są też miejscowi z Bieszczad, którym ciężka praca na wypale zapewniała byt i utrzymanie rodzin. I choć warunki są trudne, a praca bardzo ciężka, to od węglarzy nie usłyszy się słów narzekania lub skargi. To ludzie pogodzeni z losem. Świadomi. Świadomi swojego ginącego już zawodu, świadomi tego, że wkrótce i oni z przyczyn „ekonomiczniezasadnionych” utracą pracę. Kiedyś wędrując po Bieszczadach z plecakiem, jeszcze jako turystka, w rozmowie z jednym z węglarzy usłyszałam słowa: „Wiesz, dziewczyno, wy tutaj, turyści, przyjeżdżacie w Bieszczady pieniądze wydawać. A sztuką jest je tutaj zarobić”. Słowa, które na zawsze zostały mi w pamięci. Pomyliłbyś się, uznając, że to ludzie bez wykształcenia, bez zawodu. Niejedną osobę zaskoczył może, że trafisz tam na człowieka z wyższym wykształceniem,

z tytułem przed nazwiskiem, którego on nie chce używać.

I zaczęły przeszkadzać

Obrońcy bieszczadzkiej przyrody głosili wieść o brutalnej ingerencji człowieka w naturalny krajobraz, zarzucając straszną wręcz szkodliwość środowisku. Jednak od 1995 roku przeprowadzono kilka ekspertyz naukowych w tym kierunku. Żadna z nich nie potwierdziła ujemnego wpływu wypału węgla drzewnego na środowisko. Analizowano wodę, powietrze i glebę, porównywano również poziom defoliacji drzewostanów w różnych odległościach od retort. Żadna z ekspertyz nie stwierdziła chemicznej degradacji środowiska glebowego, ani złego wpływu na drzewostany wokół wypalów.

Komu śmierzdziały retorty?

W 2000 roku w Bieszczady przyjechała grupa parlamentarzystów RP. Niestety, dotknął ich przeogromnie dym unoszący się z wypału, który niefortunnie zawiął w ich kierunku. Postarali się uruchomić wiele „sznurków organizacji i instytucji”, by zlikwidować ów „śmierdzący problem”. W prasie pojawiły się

natychmiast hasła o skażeniu powietrza, środowiska, gleby i „nosów VIP”. Na tyle pociąganie sznurków władzy przyniosło efekty, że od 2001 roku sukcesywnie zaczęły maleć ilości wypalów. W przeciągu kolejnych 8 lat liczba wypalów zmalała o połowę. W kolejnych latach na naszych oczach niknie wypał po wypale. Retorty zostały oddane na złom albo porzucone zarosnięte trawą. Znawcy wiedzą, że kto raz grillował na węglu drzewnym z Bieszczad – nie skosztuje już innego. Zalewani w marketach workami drewna „made in nie wiadomo z czego” – nie zdajemy sobie sprawy, że zjadamy potem grillowane „nie wiadomo co”.

Na naszych oczach

Niestety, czas retort i bieszczadzkie wypalów na naszych oczach odchodzi raz na zawsze. Znikną dymiące piece, a zawód węglarza i technologia opracowana przez wiele pokoleń – stanie się historią. Zainteresowanie turystów tą formą pracy nadal jest bardzo duże, jednak to nie jest wyznacznikiem „progów ekonomicznych”, jakie zostały położone firmom prywatnym, które zajmowały się wypałem. Znane powiedzenie, że jak „psa chcesz uderzyć, kij znajdziesz” – doskonale sprawdziło się i w tym przypadku.

Zastanawiające jest jednak to, że poszczególne wypały – istniejące od wielu lat, nie doprowadziły do degradacji środowiska, w którym się znajdowały, czego nie można powiedzieć o „nowych pomysłach”, które niosą za sobą skażenie powietrza w znacznie większym stopniu, niż te, które dymiły dotychczas nad Bieszczadami.

Opracowała: Lidia Tul-Chmielewska

Źródło: Roczniki Bieszczadzkie 21 (2013) – „Wypał węgla drzewnego w Bieszczadach w przeszłości i obecnie” – Edward Marszałek i Władysław Kusiak; *Z Karpackich lasów* – Edward Marszałek – „Spór o retorty”

Mamy już Muzeum Wypału

Aby chronić pamięć o tym zanikającym rzemiosle i kulturowe dziedzictwo regionu, Nadleśnictwo Stuposiany stworzyło „Plenerowe Muzeum Wypału Węgla Drzewnego” w Mucz-nem. Można tutaj zobaczyć budowę mielerza, retorty, baraki mieszkalne wykorzystywane przez wypalaczy, a o historii i ciekawostkach wypału dowiedzieć się z tablic informacyjnych, które zostały przygotowane dla turystów.

Zniszczyć, a potem płakać, że zniszczono...

W materiałach z Roczników Bieszczadzskich (nr 21/2013 r.) – Edwarda Marszałka i Władysława Kusiaka wykorzystanych do powyższego opracowania, doskonale zostało podniesione porównanie do historii Bieszczadzkiej Kolejki Leśnej, która najpierw musiała zostać zamknięta, torowiska i tabor zniszczone, by po paru latach wrócić do łask i cieszyć się ogromnym powodzeniem wśród turystów z Polski i zagranicy. Właśnie, jak pisze Edward Marszałek, ten przykład dowodzi, iż leśne tradycje mogą być magnesem przyciągającym przyjeźdźców, a póki wypały istnieją, może jeszcze nie warto dopuścić do ich całkowitego upadku, gdyż są istotnym elementem miejscowego krajobrazu, który pozwala zachować leśną tożsamość Bieszczadów.

No chyba, że za słowami Jana Kochanowskiego z Księgi PIEŚNI – pieśń 5

Ciesz mi ten rym: „Polak mądr po szkodzie”,

Lecz jeśli prawda i z tego nas zbodzie,

Nową przypowieść Polak sobie kupi,

Że i przed szkodą, i po szkodzie głupi.

Spacer po lesie

Na co wskazują znaki na drzewach?

Ogrodnicy czy rolnicy doskonale wiedzą, że od jakości nasionka zależy w dużej mierze plon, jaki zbiorą. Aby leśnik mógł wyhodować zdrowe lasy, musi użyć nasion z najlepszych drzewostanów i wyselekcjonowanych drzew. I tak, gdy zobaczycie pomalowane na drzewach żółte opaski o szerokości około 10 cm to znaczy, że znajdujecie się na granicy wyłączanego drzewostanu nasiennego. Na drzewach narożnych dodatkowo pisze się literkę N. Bardzo podobny symbol – 5 centymetrowa przerywana opaska, namalowana również żółtą farbą oznacza granicę gospodarczego drzewostanu nasiennego.

Drzewa wyróżniające się cechami fenotypowymi: wysokość, grubość, zdrowotność klasyfikuje się jako drzewa mateczne (zwane dawniej doborowymi). Każde takie drzewo posiada swój numer, który wpisany jest do Krajowego Rejestru Leśnego Materiału Podstawowego BNL. W pobliżu drzewa matecznego wyznacza się 4 drzewa porównawcze i opisuje jasnożółtymi cyframi 1-4.

W zielonym lesie ciężko zauważyć kolor zielony, jednak to on kojarzy nam się z ekologią, czystością itp. Nic więc dziwnego, że właśnie zielonymi opaskami sygnalizuje się granice rezerwatów przyrody.

Symbole na drzewach umieszcza się także, aby pozostawić ślad łatwy do odnalezienia po wcześniejszym wykonaniu swojej pracy (ułatwi to kontrole lub możliwość powtórzenia np. monitoringu dokładnie w tym samym punkcie). Jesienią w drzewostanach z przewagą sosny pro-

każdy, kto spaceruje po lesie, napotkał chociaż raz jakąś kropkę, kreskę czy literę umieszczoną na drzewie. Na ogół każdy symbol coś oznacza i znalazł się tam nieprzypadkowo. Oznaczenia, które są czytelne dla leśników, innym jawią się jako tajemny szyfr czy zabawa w „podchody”. Zdobywcy polonin i nie tylko doskonale znają oznaczenia szlaków turystycznych. Przyzwyczailiśmy się do oznaczeń szlaków rowerowych czy nawet konnych. Jako kierowcy doskonale znamy znaki drogowe i wiemy, co one oznaczają. Prawie każda dziedzina ma swoje „tajemnicze symbole”, które konkretnie coś wyrażają. Ich znajomość ułatwia pracę, a często zachęca do wzmożonej uwagi – dla znalezienia czegoś naprawdę ciekawego. Tak samo dzieje się w leśnych kniejach.

Niebieska znak z S – kierunek czoła odkrywki glebowej

Symbol szlaku rowerowego

„=” – granica oddziału

„E” – drzewo ekologiczne

wadzi się w ściółce poszukiwania pierwotnych szkodników owadzych. Białe opaski na drzewach wskazują granice tzw. partii kontrolnych, na których przeprowadza się te prace. Zazwyczaj niebieskie opaski z pionową kreską w dół umieszcza się w miejscach wykonania odkrywki glebowej. Także transekty (linie przejścia) monitoringów siedliskowych zaznacza się w terenie niebieskimi, krótkimi pionowymi liniami.

Jedną z podstawowych funkcji lasów jest produkcja drewna. Jest ona nierozrwalna z wycinaniem określonych (wskazanych przez leśniczego) drzew. Drzewa przeznaczone do usunięcia oznacza się farbą (zazwyczaj kropka z 2-3 stron pnia) często kolorem pomarańczowym.

Literą „E” (wielkości około 20 cm) zaznaczamy drzewa biocenotyczne, w tym dziuplaste czy o nietypowym pokroju lub z nietypowymi formami morfologicznymi, np. szyszek, kory, gałęzi czy drzewa wyraźnie wyróżniające się wiekiem lub rozmiarami w stosunku do innych drzew na tym terenie. Drzewa takie pozostawia się w celu zwiększenia różnorodności biologicznej.

Są też niestety znaki wandalizmu, „graffiti” na drzewach, które nic nie znaczą, a tylko niszczą leśny ład i harmonię.

Mam nadzieję, że spacerując teraz po lesie zwrócą Państwo uwagę na znaki ułatwiające pracę leśnikom i dzięki temu łatwiej będzie zrozumieć, co w danym wydzieleniu się dzieje.

Amelia Piegoń

Podsumowanie działań projektu

Fundacja Q dla obywateli Ukrainy

Pilotażowy projekt pomocowy, który został stworzony przez Fundację Q z Nowej Dęby, swoją oficjalną działalność rozpoczęła od konferencji na CieszFanów Festiwal, która odbyła się 20 sierpnia.

Już wkrótce dotrze do półmetka swojej działalności, więc pora na małe podsumowanie. Do chwili obecnej (25.08.2022) w projekcie zostało zarejestrowanych ponad 100 rodzin, a wśród nich ponad 320 osób. Fundacji Q udało się skontaktować z ponad pół tysiącem uchodźców. Dodatkowo wolontariusze przeprowadzili kilkanaście wywiadów, dzięki którym zebrali informacje o potrzebach uchodźców. Na podstawie danych zostaną zaplanowane i wdrożone kolejne inicjatywy pomocowe, które wesprą nie tylko samych uchodźców, ale i polskie samorządy, przedsiębiorców, organizacje pozarządowe oraz osoby prywatne,

odciążając ich w dotychczasowych działaniach.

Projekt Fundacji Q jest przeznaczony dla obywateli Ukrainy, którzy tymczasowo osiedlili się w regionie Podkarpacia. Z pomocy finansowej skorzysta 1440 rodzin ukraińskich uchodźców oraz obywateli państw trzecich. Dla regionu Podkarpacia zostały powołane trzy biura stacjonarne: Rzeszów, Nowa Dęba i Sanok. Co ważne, bardzo prosimy o wcześniejsze telefonowanie lub mailowe umawianie wizyt, aby uniknąć niepotrzebnych kolejek i usprawnić pracę zespołów.

Dodatkowo powołane zostało biuro mobilne. Biuro korzysta z busów, które zostały

przygotowane specjalnie do tego projektu. Dotrze ono do mniejszych miejscowości województwa. Należy jedynie poinformować telefonicznie lub mailowo zespół o potrzebie przyjazdu do konkretnej miejscowości, z podaniem lokalizacji, numeru telefonu, imienia i nazwiska osoby kontaktowej oraz liczby uchodźców mieszkających w danym miejscu.

Po kontakcie z biurem zainteresowane osoby wspólnie z pracownikami wypełniają

wnioski o przyznanie wsparcia finansowego. Obowiązkowo każdy beneficjent musi przygotować swój dowód osobisty oraz numer konta IBAN. W projekcie priorytetowo traktowane są rodziny, w których są osoby z niepełnosprawnością, osoby 50+, z co najmniej dwójką dzieci; rodziny, które nie pobierają świadczenia 500+ lub takie, w których główni żywiciele pozostają bez pracy. Na podstawie zebranych deklaracji IOM, czyli Międzynarodowa Organizacja ds. Migracji, będąca grantodawcą projektu, przekaże kwoty pieniężne beneficjentom. Szacunkowy budżet wsparcia wynosi ponad 2 mln PLN i pokryty będzie ze środków IOM, czyli niezależnych funduszy przekazywanych na działania pomocowe dla migrantów.

mn

Szczegółowe dane dotyczące pracy biur:

- Nowa Dęba – ul. Jana Pawła II 4, strefa biurowo-coworkingowa Fundacji Q
T: (+48) 886 977 529 E: nowadeba@fundacjaq.pl
- Rzeszów – al. Tadeusza Rejtana 53, parter – lokal 47 biuro Eko Tech Lab, Full Market
T: (+48) 886 977 526 E: rzeszow@fundacjaq.pl
- Sanok – biuro internetowe i mobilne, obszar: południe Podkarpacia
T: (+48) 886 977 530 E: sanok@fundacjaq.pl
- Biuro mobilne – obszar: północ Podkarpacia
T: (+48) 886 977 583 E: biuro@fundacjaq.pl

Kontakt:

- Жешув – аля Тадеуша Рейтана 53, 35-326 офіс Еко Тех Лаб (Еко Tech Lab), Фулл Маркет, перший поверх, приміщення 47
T: (+48) 886 977 526 E: rzeszow@fundacjaq.pl
- Нова Демба вул. Яна Павла II 4 офіс та коворкінг Фонду Q
T: (+48) 886 977 529 E: nowadeba@fundacjaq.pl
- Сянок – інтернет – офіс що дозволяє реєструватися он-лайн за допомогою консультантів
T: (+48) 886 977 530 E: sanok@fundacjaq.pl
- Мобільний офіс – зв'яжіться з нами і домовтеся про зустріч, а команда волонтерів приїде до вашого міста в обрану дату.
T: (+48) 886 977 583 E: biuro@fundacjaq.pl

Więcej informacji:

www.fundacjaq.pl/projekt-iom-projekt-mom/

OGŁOSZENIA

LOKALE,
NIERUCHOMOŚCI

Kupię

- Działkę przy rzece Oslawa, tel. 602 476 137
- Działkę, las w Bieszczadach lub nad Soliną, tel. 600 033 733

Posiadam do wynajęcia

- Mieszkanie 48 m², w Sanoku, Wójtostwo, tel. 13 491 13 96 lub 534 419 888

Redakcja nie odpowiada
za treść reklam i ogłoszeń

AUTO-MOTO

Kupię

- Auta za gotówkę, tel. 600 033 733
- Auto zabytkowe, tel. 602 476 137

KOREPETYCJE

- Matematyka – szkoła średnia i podstawowa, tel. 516 032 448

USŁUGI

- Moskitiery, rolety, tel. 600 297 210

TYGODNIK SANOKI

KOM.
697 979 971

TEL.
13 463 16 34

Apteki pełniące dyżury

Od 29.08.2022 r. do 05.09.2022 r.

Apteka Pod Orłem ul. 3 Maja 17

Od 05.09.2022 r. do 12.09.2022 r.

Apteka Dr. Max ul. Piłsudskiego 10

DYŻURY
W RADZIE MIASTA

8 września 2022 r.
(czwartek) pokój nr 67
dyżur pełni radny
Łukasz Radożycki
w godz. 17.00–18.00

OGŁOSZENIE

OGŁOSZENIE Burmistrza Miasta Sanoka
o przystąpieniu do sporządzania zmiany „Studium uwarunkowań
i kierunków zagospodarowania przestrzennego miasta Sanoka”

Na podstawie art. 11 pkt 1 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 2022 r. poz. 503) zawiadamiam o podjęciu przez Radę Miasta Sanoka uchwały Nr LVII/512/22 z dnia 29 marca 2022 r. o przystąpieniu do sporządzenia I zmiany „Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego miasta Sanoka” zmienionej uchwałą Nr LXV/579/22 z dnia 25 sierpnia 2022 r. o przystąpieniu do sporządzenia zmiany „Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego miasta Sanoka”.

Obszar I zmiany Studium zlokalizowany jest w dzielnicy Dąbrówka przy ul. Witosa i ul. Stankiewicza. Szczegółowa granica obszaru objętego I zmianą Studium została przedstawiona na załączniku graficznym do ww. uchwały dostępnym do wglądu w Urzędzie Miasta Sanoka oraz na stronie internetowej Urzędu Miasta Sanoka pod adresem https://bip.um.sanok.pl/Uchwały_Rady_Miasta_2022_2.

Jednocześnie stosownie do art. 39 ust 1. w związku z art. 46 ust. 1 pkt. 1 art. 51 ust. 1 oraz art. 54 ust. 2 i 3 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. 2022 poz. 1029 ze zm.) zawiadamiam o przystąpieniu do sporządzenia strategicznej oceny oddziaływania na środowisko do ww. projektu I zmiany Studium obejmującego w szczególności sporządzenie prognozy oddziaływania na środowisko.

Dokumentacja sprawy znajduje się w Biuletynie Informacji Publicznej i Urzędzie Miasta Sanoka: ul. Rynek 1, 38-500 Sanok i można się z nią zapoznać w godzinach pracy Urzędu.

Zainteresowani mogą składać wnioski do projektu I zmiany Studium oraz w ramach strategicznej oceny oddziaływania na środowisko w nieprzekraczalnym terminie do dnia 26 września 2022 r. Wnioski należy składać na piśmie: osobiście w Urzędzie Miasta Sanoka, pocztą na adres: ul. Rynek 1, 38-500 Sanok, ustnie do protokołu w Urzędzie Miasta Sanoka lub za pomocą środków komunikacji elektronicznej bez konieczności opatrywania ich bezpiecznym podpisem elektronicznym, o którym mowa w ustawie z dnia 5 września 2016 r. o usługach zaufania oraz identyfikacji elektronicznej (Dz. U. 2021 r., poz. 1797) na adres: wgp@um.sanok.pl. Wniosek powinien zawierać nazwisko, imię, nazwę i adres wnioskodawcy, przedmiot wniosku oraz oznaczenie nieruchomości, której dotyczy.

Organem właściwym do rozpatrzenia uwag i wniosków jest Burmistrz Miasta Sanoka.

Burmistrz Miasta Sanoka Tomasz Matuszewski

Klauzula informacyjna przy procedowaniu studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania
przestrzennego miasta Sanoka przy podejmowaniu czynności związanych z:

- 1) przyjmowaniem wniosków do sporządzenia studium, zgodnie z art. 11 pkt 1 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym
- 2) sporządza projekt studium, rozpatrując wnioski, zgodnie z art. 11 pkt 3,
- 3) wyłożeniem projektu studium do publicznego wglądu i organizowaniu dyskusji publicznej zgodnie z art. 11 pkt 7 wskazanej ustawy,
- 4) wnoszeniem uwag do projektu studium, zgodnie z art. 11 pkt 8 wskazanej ustawy,
- 5) przedstawianiem radzie miasta projekt studium wraz z listą nieuwzględnionych uwag zgodnie z art. 11 pkt 9 wskazanej ustawy obowiązującej zasady przedstawione poniżej:
Zgodnie z art. 13 ust. 1 i ust. 2 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (ogólnego rozporządzenia o ochronie danych), Dz.Urz.UE L 119 z 04.05.2016, s. 1, z późn. zm., informujemy, że:
1. Administratorem Pani/Pana danych osobowych uzyskanych w celu realizacji procedury sporządzenia studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego miasta Sanoka na podstawie ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym jest Burmistrza Miasta Sanoka z siedzibą w Sanoku, Rynek 1, 38-500 Sanok, e-mail: umsanok@um.sanok.pl.
2. Burmistrz Miasta Sanoka wyznaczył inspektora ochrony danych, e-mail: iod@um.sanok.pl.
3. Pani/ Pana dane osobowe przetwarzane będą w celu realizacji czynności o których mowa w art. 11 pkt 3, 7 i 9 oraz art. 11 pkt 1 i 8 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (t.j. Dz. U. z 2018 r. poz. 1945, z późn. zm.) oraz zgodnie z art. 6 ust. 1 lit. c RODO.
4. Odbiorcą Pana danych może być/ będzie projektant sporządzający projekt uchwały na podstawie stosownej umowy.
5. Pani/Pana dane osobowe nie będą przekazywane do państwa trzeciego ani organizacji międzynarodowej.
6. Pani/Pana dane osobowe będą przechowywane bezterminowo jako wartość archiwalna.
7. Posiada Pani/Pan prawo do żądania od administratora dostępu do swoich danych osobowych i ich sprostowania.
8. Ma Pani/Pan prawo wniesienia skargi do organu nadzorczego, którym w Polsce jest: Prezes Urzędu Ochrony Danych Osobowych, adres siedziby: ul. Stawki 2, 00-193 Warszawa, gdy uzna Pani/Pan, że przetwarzanie Pani/Pana danych osobowych narusza przepisy rozporządzenia wskazanego na wstępie.
9. Podanie przez Panią/Pana danych osobowych jest wymogiem ustawowym.
10. Decyzje podejmowane wobec Pani/ Pana i Pani/Pana danych osobowych nie będą podejmowane w sposób zautomatyzowany, w tym nie zastosujemy wobec nich profilowania. W przypadku zebrania danych nie od osoby której dotyczą, przysługuje prawo informacji o źródle danych, jeśli nie wpływa to na ochronę praw i wolności osoby od której dane pozyskano.

Marian Salamak – ostatni żołnierz 2 Pułku Strzelców Podhalańskich

Pplk Stefan Szlaszewski – ostatni dowódca 2 Pułku Strzelców Podhalańskich

Jeden z oddziałów 2 psp

2 psp w czasie obchodów rocznicy uchwalenia Konstytucji 3 maja w 1923 roku

Kadra 2 psp w 1931 roku

Szymona Jakubowskiego gawędy o przeszłości

Sanoccy podhalańscy w kampanii wrześniowej

3 września 1939 roku żołnierze 2 Pułku Strzelców Podhalańskich weszli do walki z Niemcami w okolicach Rabsztyna i Bogucic na zachodzie ówczesnej Polski. 19 dni później, 22 września, resztki cofającej się na wschód jednostki zostały na drodze Tarnogród-Sieniawa otoczone przez przeważające wojska niemieckie. Brak amunicji, żywności i perspektyw dalszej walki zdecydował o kapitulacji. Zakończyła się bezpowrotnie historia jednostki, w okresie międzywojennym ściśle związanej z Sanokiem.

Początki 2 Pułku Strzelców Podhalańskich to 31 października 1918 roku. Tego dnia do otwartego wystąpienia przeciw upadającej monarchii austro-węgierskiej doszło m.in. w koszarach 32 austro-węgierskiego Pułku Obrony Krajowej w Bochni, którego kadre oficerską w połowie stanowili Polacy. Zwierzchnictwo nad przejętą jednostką przejął major Kazimierz Dobrodzicki, organizując tu polskie dowództwo, batalion zapasowy i kompanie strzeleckie. Był to początek przyszłego 2 pułku.

W niepodległej

Organizacja pierwszych jednostek odrodzonego wojska zbiegła się z walką o wykucie granic nowego państwa. Jednym z pierwszych frontów, na którym trzeba było walczyć w obronie raczkującego państwa był front ukraiński, przebiegający m.in. przez tereny ziemi sanockiej. Chrztem bojowym nowej formacji stały się walki o strategiczny Chyrów, w rejonie którego w pierwszym tygodniu grudnia rozpoczęła się ukraińska ofensywa. Na front ruszył kombinowany batalion, skłcony naprędce z kompanii z Bochni i Nowego Targu oraz plutonu karabinów maszynowych z Nowego Sącza. Faktyczne sformowanie jednostki, która przyjęła nazwę I batalionu 2 psp nastąpiło 9 grudnia w Nowym Sączu, 11 grudnia podhalańscy byli już w Sanoku, będącym wówczas niemal przyfrontowym miastem.

Gdy w sierpniu 1920 roku pod Warszawą udało się powstrzymać bolszewickie zagrożenie, pułk ruszył do pościgu za wrogiem. Jednostka wzięła udział m.in. w mającej ogromne znaczenie kontrofensywie znad Wieprza i bitwie nad Niemnem. Podhalańscy w krwawych walkach zajmowali po kolei m.in. Kock, Siedlce, przedpola Białegostoku, Grodno. Uczestniczyli również w ciężkich walkach 23 września pod Kuźnicą. Na pamiątkę tej bitwy ustanowiono później pułkowe święto.

6 grudnia 1920 2 psp z powrotem zawitał do Sanoka. Tym razem na dłużej. Już wtedy owiany był zasłużoną sławą. Stan osobowy pułku w czasie pokoju oscylował wokół 1500 żołnierzy. Na samym początku jego istnienia

Odnaka pułkowa sanockiej jednostki

III batalion stacjonował w Dębicy, w późniejszym okresie cała jednostka znalazła się w Sanoku. Dowództwo miało siedzibę na ulicy Mickiewicza, poszczególne bataliony były skoszarowane na Sobieskiego, Mickiewicza i na Olchowcach. 2 psp zajmował się także szkoleniem żołnierzy Korpusu Ochrony Pogranicza, jak również działaniami o charakterze porządkowo-policyjnym. Żołnierze byli wykorzystywani m.in. do tłumienia słynnego Marszu Głodnych w Sanoku 6 marca 1930 roku, oraz pacyfikacji „powstania leskiego” na przełomie czerwca i lipca 1932.

Pułk aktywnie uczestniczył w życiu kulturalnym i sportowym miasta. Posiadał swój stadion, kino, zespoły sportowe i kluby zainteresowań. Dom Żołnierza i Spółdzielnię Spożywczą. W 1936 roku 2 psp był współorganizatorem słynnego Zjazdu Ziemi Górskich.

Wojna

Wiosną 1939 roku nad krajem zaczęły zbierać się chmury. Żądania Hitlera dotyczące ustępstw terytorialnych stały się coraz bardziej stanowcze i natarczywe. Polska powoli szykowała się do wojny, którą – jak się okazało – początkowo musiała toczyć samotnie. Żołnierze intensywnie przygotowywali się do nieuniknionej wojny, ćwicząc strzelanie, atak na bagnety, walkę wręcz, budując umocnienia na południowej granicy w okolicach Jaślisk. Z jednostką związane były niewątpliwie pomysły na wykorzystanie ochotników z ziemi sanockiej w nadchodzącej wojnie. Niedługo przed wybuchem konfliktu pojawiła się

idea stworzenia formacji polskich „żywych torped”. Wśród zgłaszających się ochotników byli także sanocjanie. Wstępnie wybrano 300 z kilku tysięcy zgłaszających się z całego kraju ochotników, z których ostatecznie 87 zaproszono na szkolenia na prototypach łodzi. Formowaniu polskich „żywych torped” na przeszkodzie stanął wybuch wojny. Data szkolenia – 12 października 1939, z oczywistych powodów stała się nieaktualna.

Na bazie pułku formowano też „batalion śmierci”. Miała to być elitarna jednostka straceńców, wykorzystywanych do walki dywersyjnej na terenie wroga. Niewiele wiemy o tej jednostce i jej losach. Prawdopodobnie liczyła ok. 100 żołnierzy. Jest ślad, że brała udział w jakiejś akcji sabotażowej na Zaolziu, gdzie ponoć większość sanockich „kamikadze” zginęła. Ci, którzy przeżyli, mieli się później angażować – jako świetnie przeszkoleni żołnierze – w konspirację antyhitlerowską.

Zasadnicze siły 2 psp były oficjalnie i uroczystie żegnane w Sanoku 30 sierpnia, w kolejnych dwóch dniach transportowane zaś w kierunku granicy zachodniej. Tam pułk obsadził rejon Rabsztyna i Bogucic, skąd dwa dni później rozpoczął wycofywanie za rzekę Nidę. Będąc tylną strażą 22 Dywizji Piechoty Górskiej osłaniały jej odwrót, ponosząc duże straty. 10 września jednostka faktycznie przestała istnieć, jej resztki operowały jakiś czas w okolicach Bełżca i wzdłuż Tanwii, by 22 września skapitulować przed niemieckimi jednostkami. Był to

faktyczny koniec jednostki. Ciekawa była historia pułkowego sztandaru, który udało się ocalić przed zniszczeniem lub przejęciem przez wroga. W czasie pobytu w gajówce „Grzybowska” w Mokrej żołnierze 2 psp przekazali go w przechowanie leśniczemu Józefowi Jedynakowi. Przetwał wojnę w różnych miejscach. Depozytariusz sztandaru zdecydował się na jego ujawnienie dopiero po latach. W 1963 roku uroczyście trafił do Muzeum Wojska Polskiego w Warszawie.

2 Pułk Strzelców Podhalańskich po wojnie nie został reaktywowany. Jego tradycje kontynuuje 21 Batalion Logistyczny 21 Brygady Strzelców Podhalańskich. Ojcem chrzestnym sztandaru tej jednostki był Marian Salamak, który zmarł 26 czerwca 2016 roku, niemal w przededniu setnych urodzin. Był ostatnim żyjącym żołnierzem 2 psp, weteranem kampanii wrześniowej i walk z UPA. Jego śmierć symbolicznie zamknęła pewien rozdział chlubnej historii jednostki w okresie międzywojennym stacjonującej w Sanoku.

Marian Salamak pochodził z Brzozowa. Tu urodził się 16 lipca 1916 i pracował jako pomocnik aptekarza. W marcu 1939 roku, gdy coraz wyraźniej czuć było zbliżający się wybuch wojny, 23-letni wówczas chłopak powołany został do wojska. Został przydzielony do 2 psp.

W pamiętnym 1939 roku wśród żołnierzy cofających się pod naporem przeważających sił wroga znajdował się strzelec Salamak, obsługujący z powodzeniem karabin przeciwpancerny. Na swoim koncie miał m.in. trafiony pojazd pancerny i gniazdo karabinu maszynowego. Kolejne dni kampanii wrześniowej oznaczały dla niego nieustanny marsz, utratę łączności z macierzystą jednostką, przebijanie się przez lasy janowskie, Lublin i Frampol do Biłgoraja. W tych okolicach natknął się na wkraczające jednostki radzieckie. Korzystając z nieuwagi strażników po trzech dniach uciekł z niewoli, by niedługo wpaść znów w ręce Niemców. Kolejna ucieczka, powrót i przetrwanie okupacji w rodzinnym Brzozowie, by tuż po wycofaniu się Niemców rozpocząć pracę w Służbie Ochrony Kolei w Zagórze.

Z kalendarium podkarpackiej historii

2 września
–
8 września

Urodzili się

4.09.1918 w Sanoku urodził się Antoni Żubryd, późniejszy (pod ps. Zuch) dowódca oddziału antykomunistycznej partyzantki.

6.09.1957 w Jurowcach urodził się Czesław Radwański, wychowanek i wieloletni zawodnik drużyny hokejowej Stali Sanok (później STS), trener, działacz klubowy.

7.09.1864 w Sanoku urodził się Tadeusz Tertil, długoletni burmistrz Tarnowa, poseł do austriackiej Rady Państwa i sejmiku galicyjskiego, członek Polskiej Komisji Likwidacyjnej.

7.09.1931 w Besku urodził się Stanisław Ziemiański, jezuita, filozof, autor pieśni religijnych.

8.09.1995 w Sanoku urodził się Radosław Sawicki, napastnik Ciarko PBS Bank KH Sanok, reprezentant Polski do lat 18 i 20.

Zmarli

3.09.1845 w Posadzie Zarszyńskiej zmarł Kazimierz Ostaszewski, właściciel Zarszyna, Posady Zarszyńskiej i Długiego.

4.09.1995 w Komańczy zginął potracony przez pijanego kierowcę Andrzej „Polonina” Wasielewski, legendarny bieszczadzki „zakapior”, rzeźbiarz, malarz i poeta.

Wydarzyło się

2.09.1944 pod naporem nacierającej armii radzieckiej wojska niemieckie opuszczają Mrzygłód.

3.09.1872 w ramach budowy linii kolejowej Przemysł-Łupków oddano do użytku ośmiokilometrowy odcinek Krościenko-Ustrzyki Dolne.

3.09.1939 stacjonujący w okresie pokoju w Sanoku 2 Pułk Strzelców Podhalańskich rozpoczął działania związane z kampanią wrześniową w okolicach Bogucic na Śląsku, skąd dwa dni później zaczął odwrót w kierunku wschodnim.

3.09.1973 w nowym budynku przy ulicy Zagrody w Sanoku zaczęło funkcjonować I Liceum Ogólnokształcące im. Komisji Edukacji Narodowej.

3.09.2007 zarejestrowane zostało Stowarzyszenie Społeczno-Kulturalne Kobiet Gminy Zarszyn.

5.09.1942 hitlerowcy dokonują egzekucji Żydów z Tyrawy Wołoskiej. 57 z nich zostaje zabitych w obozie w Zasławiu, dziewięciu osobiście morduje w samej Tyrawie komendant ukraińskiej policji Petro Czeresneski.

5.09.1946 w Sanoku powstał Klub Sportowy „Wagon” (później przemianowany na „Stal”). Jego inicjatorami byli pracownicy Sanockiej Fabryki Wagonów, początkowo prowadzono w nim tylko sekcję piłkarską.

6.09.1772 pożar Bukowska. Według zachowanych zapisków zniszczeniu ulega miejscowy dwór, browar, ratusz i zabudowania stawów rybnych.

6.09.1943 niemiecki Sąd Specjalny skazał na karę śmierci za współpracę z wywiadem sowieckim Antoniego Żubryda. Skazany uciekł w czasie transportu na miejsce egzekucji.

7.09.1939 walka „sanockiego” 2 Pułku Strzelców Podhalańskich pod Mękarzowicami nad rzeką Nidą.

7.09.1979 Sanocką Fabrykę Autobusów opuścił dwudziestotysięczny „Autosan H9”.

7.09.1980 biskup przemyski ks. Ignacy Tokarczuk wmurował kamień węgielny pod budowę nowego kościoła w Czerzeżu.

8.09. 1939 sprzymierzone z hitlerowcami oddziały słowackie rozpoczynają atak przez Przełęcz Łupkowską w kierunku Sanoka.

8.09.1944 38 radziecka armia I Frontu Ukraińskiego rozpoczyna krwawą operację dukielsko-preszowską, toczącą się także na terenach ziemi sanockiej.

8.09.1966 w kościele w Zagórze wmurowano tablicę pamiątkową poświęconą proboszczowi tej parafii ks. kanonikowi Władysławowi Wójcikowi, zamordowanemu w 1940 roku w Auschwitzu.

Klasa Okręgowa

Zwycięstwo bez nominalnego bramkarza

Drużyna gości szybko otworzyła wynik, bo w podbramkowym tłoku Czorny z najbliższej odległości wepchnął piłkę do siatki. Początkowo wydawało się, że będzie to gol samobójczy, ostatecznie jednak trafienie zapisano naszemu napastnikowi. Na 2:0 podwyższył Domaradzki, po odebraniu piłki obrońcy wygrywając bezpośredni pojedynek z golkeeperem miejscowych. Wymienieni zawodnicy Ekoballu jeszcze w pierwszej połowie mieli inne okazje strzeleckie.

Po przerwie utrzymywała się przewaga naszego zespołu, ale brakowało skuteczności. Najlepszej okazji do podwyższenia wyniku nie wykorzystał Piotr Lorenc. Zemściło się to 70. min, gdy po kornerowej centrze i zgraniu piłki kontaktowego gola głową zdobył Damian Limberger. W końcówce spotkania, mając świadomość, że w naszej bramce stoi nominalny obrońca, gospodarze posyłali długie piłki w pole karne drużyny Pawła Załogi i dwa razy było naprawdę groźnie. Na szczęście udało się utrzymać prowadzenie i punkty pojechały do Sanoka.

W niedzielę (godz. 17) Ekoball zagra u siebie z 2. w tabeli LKS-em Czeluśnica.

NAFTA JEDLICZE – GEO-EKO EKOBALL STAL SANOK 1:2 (0:2)

Bramki: Limberger (70) – Czorny (4), Domaradzki (22).

Ekoball Stal: Gąsior – S. Słysz, Padiasek, Sobol, Mateusz Gawlewicz (60 Mikołaj Gawlewicz) – Wanat, K. Słysz, Lorenc, Domaradzki, Ząbkiewicz – Czorny.

Stalowcy pojechali na mecz bez bramkarza (urlopy i kontuzje), więc z konieczności między słupkami stanął Dawid Gąsior, co jednak nie przeszkodziło drużynie w zdobyciu kompletu punktów. Przesądziły o tym gole Dawida Czornego i Rafała Domaradzkiego. W końcówce było trochę nerwowo, ale udało się utrzymać korzystny wynik.

Rafał Domaradzki (przy piłce) strzelił drugą bramkę dla stalowców, która przesądziła o zwycięstwie

Klasa A

Popisowy „czteropak” Dominika Pielecha!

WIKI SANOK – LKS PŁOWCE/STRÓŻE MAŁE 5:2 (3:1)

Bramki: Pielech 4 (8, 21, 33, 59), Biega (79) – Uluszczak (23), Kocaj (81).

Wiki: Szlachcic – Rajchel, Wityński, Osiniak, Pluskwik – Hryszko (60 Piegdoń), Stanisław, F. Pielech, Sałaciak (70 Berling), Biega – D. Pielech (85 J. Domaradzki).

Dominik Pielech (w wyskoku) strzelił aż 4 gole dla drużyny Wiki

Drużyna Wiki rozpoczęła sezon od dwóch wyjazdowych zwycięstw, zdobywając w tych spotkaniach po 4 bramki, by jeszcze lepiej postrzelać w pierwszym meczu u siebie. Jego absolutnym bohaterem został Dominik Pielech, autor „czteropaka”!

Starszy z braci Pielechów, występujących w tym sezonie w naszym zespole, dość szybko rozpoczął snajperski popis, trafiając w dolny róg strzałem tuż z zza linii pola karnego. Potem wykorzystał sytuację sam na sam z bramkarzem,

na co rywale błyskawicznie odpowiedzieli golem po ładnym uderzeniu Aleksandra Uluszczaka z dystansu. Dziesięć minut później Pielech skompletował hat-tricka pewnym trafieniem z rzutu karnego (w tej sytuacji faulowany był Paweł Hryszko).

Chwilę po zmianie stron Dominik zmarnował wręcz idealną szansę na kolejnego gola, ale co się odwlecze... Nieco później podwyższył na 4:1, znów wygrywając bezpośredni pojedynek z golkeeperem przyjeźdźnych. Na kolejne bramki trzeba było czekać do końcówki meczu. Najpierw Sylwester Biega trafił po szybkiej kontrze, a chwilę później goście zmniejszyli rozmiary porażki po rzucie karnym, z którego pewnie trafił Bartosz Kocaj.

Podkarpackie ligi młodzieżowe

Wysoka forma juniorów

Na początku sezonu świetną formę prezentują drużyny juniorów. Starsi zawodnicy Ekoballu zremisowali ze Stalą Mielec, a młodszy pokonali Stal Stalowa Wola. Zwyciężyła również – i to dwa razy – debiutująca w rozgrywkach Akademia Piłkarska. Warto zaznaczyć, że dwukrotnie nasze zespoły decydujące bramki zdobywały w doliczonych czasach gry. I jeszcze ciekawostka – starsze ekipy trampkarzy i młodzików Ekoballu wygrywały domowe mecze ze Spartą Leżajsk w identycznych rozmiarach, po 5:2.

Juniorzy starsi

EKOBALL SANOK – UKS SMS STAL MIELEC 2:2 (2:1)

Bramki: Zagórda (19), Błażowski (37).

Juniorzy młodszy

Grupa 2

EKOBALL SANOK – STAL STALOWA WOLA 2:1 (0:0)

Bramki: Król 2 (83, 90+2).

Grupa 4

SMS RZESZÓW – AP SANOK 2:3 (0:0)

Bramki: Wiśniowski 2 (56, 72), Chudio (63).

AP SANOK – SMS SIARKA II TARNOBRZEG 4:3 (1:0)

Bramki: Dobrowolski (16), Kurasik (50), Żydek (86), Luszcz (90+1).

Trampkarze starsi

EKOBALL SANOK – AP ZIOMKI RZESZÓW 3:2 (1:1)

Bramki: Kowalik 2 (12, 75), Ziolo (61).

EKOBALL SANOK – SPARTA LEŻAJSK 5:2 (2:0)

Bramki: Ziolo 2 (4, 70), Radwański 2 (33, 60), Firlit (72).

Trampkarze młodszy

Grupa 1

AP SANOK – DAP DĘBICA 2:3 (2:1)

Bramki: Niecko 2 (15, 22).

Grupa 3

EKOBALL SANOK – STAL II RZESZÓW 0:8 (0:4)

Juniorzy starsi Ekoballu (na żółto) zremisowali ze Stalą Mielec

Młodzicy starsi

Grupa 1

AP SANOK – STAL MIELEC 1:2 (0:2)

Bramki: Rygiel (40).

Grupa 3

EKOBALL SANOK – SPARTA LEŻAJSK 5:2 (1:1)

Bramki: Czopor 2 (41, 56), Szeliga (20), Bil (37), Solecki (49).

Młodzicy młodszy

BENIAMINEK KROSNO – AP SANOK 2:0 (0:0)

I Międzynarodowy Memoriał Trampkarzy Młodszych im. Ivana Tshenko

Ekoball na najniższym stopniu podium

Dobry występ drużyny Ekoballu, która w Rymanowie przegrała tylko jeden mecz, zajmując 3. miejsce.

Mecze grupowe:

LUBIN VELIKY (UKRAINA) – EKOBALL SANOK 0:6

KARPATY KROSNO – EKOBALL SANOK 2:4

TESLA STROPKOV – EKOBALL SANOK 4:1

Mecz o 3. miejsce

ACTIV-PRO RYMANOW – EKOBALL SANOK 0:2

Turniej miał mocną obsadę – osiem zespołów, także ze Słowacji i Ukrainy. I właśnie rywale zza południowej granicy zdominowali rywalizację, zajmując dwa pierwsze miejsca. Na pozycji 3. uplasował się Ekoball, który po zajęciu 2. lokaty w grupie (dwa zwycięstwa) wygrał „mały finał” z miejscowym Activ-Pro.

Nagrodę dla Ekoballu odebrał kapitan drużyny Kamil Wiejowski

Turniej Żaków Młodszych „Canpack Cup”

Akademia piąta

Podczas zmagania w Dębicy na 5. pozycji uplasowała się drużyna Akademii Piłkarskiej.

– To drugi mocny turniej tej grupy i trema była widoczna. Mimo tego pokonujemy Stal Mielec i Soccer Ropczyce oraz remisujemy z Resovią Rze-

szów. Każdy taki turniej buduje pewność siebie u naszych zawodników, a przy okazji dobre wyniki cieszą – powiedział trener Jakub Gruszecki.

Kolumnę opracował: **BARTOSZ BŁAŻEWICZ**

Sparingi STS-u

Łomot w drugiej tercji

MARMA CIARKO STS SANOK – PODHALE NOWY TARG 8:2 (1:0, 5:0, 2:2)

Bramki: Harila 2 (16, 24), Dobosz 2 (22, 26), Heikkinen 2 (37, 60-karny), Lahtinen (23), Tamminen (44) – Jelinek (41), Worona (59).

STS: Salama – Bilas, Łysenko; Filipek, Lahtinen, Miccoli – Karlsson, Valtola; Heikkinen, Tamminen, Dobosz – Florczak, Höglund; Mocarski, Mäkelä; Harila – Rapala, Rocki; Ginda, Radwański, Mazur.

Tym razem hokeiści Marmy Ciarko STS wygrali z Podhalem pewnie i wysoko

Słowacki ekstraligowiec za mocny

HC 21 PRESZÓW – MARMA CIARKO STS SANOK 5:1 (2:1, 2:0, 1:0)

Bramki: Martin (7), Pulšćák (13), Simun (24), Neuls (33), Sýkora (51) – Ahoniemi (19).

STS: Salama (Świdorski) – Bilas, Łysenko; Filipek, Lahtinen, Ahoniemi – Karlsson, Valtola; Radwański, Tamminen, Pawlenko – Florczak, Höglund; Mocarski, Mäkelä, Harila – Wróbel; Duleba, Ginda, Miccoli.

Po dwóch zwycięstwach nad Podhalem hokeiści STS-u zmierzyli się z dużo mocniejszym rywalem, doznając wyraźnej porażki. Mimo wszystko były momenty niezłej gry.

Pierwsza tercja wyraźnie należała do gospodarzy, którzy przewagę – zwłaszcza w szyb-

kości prowadzenia akcji – udokumentowali dwoma golami. Najpierw trafił Craig

Martin, a potem grę pięciu na czterech wykorzystał František Pulšćák. Jednek chwilę przed przerwą nasza drużyna zdołała złapać kontakt bramkowy, gdy Niko Ahoniemi dobił strzał Konrada Filipka.

Z tyszanami bez zdobytego gola

MARMA CIARKO STS SANOK – GKS TYCHY 0:3 (0:0, 0:1, 0:2)

Bramki: Szturc (34), Pocięcha (54), Komorski (60, do pustej bramki).

STS: Salama (Świdorski) – Bilas, Łysenko; Filipek, Lahtinen, Ahoniemi – Karlsson, Valtola; Heikkinen, Tamminen, Pawlenko – Florczak, Höglund; Mocarski, Mäkelä, Harila – Rocki, Rapala; Duleba, Ginda, Miccoli.

Wynik nieco fałszuje obraz pojedynku, który był bardzo zacięty, a tyszanie rozstrzygnęli go dopiero w ostatnich minutach. W naszej drużynie wyraźnie szwankowała skuteczność.

W pierwszej tercji sanoczan nie wykorzystali gry w podwójnej przewadze przez ponad półtorej minuty, a wcześniej kapitalną okazję zmarnował Sebastian Harila. Pod naszą bramką też bywało gorąco, najlepsze okazje mieli Jakub Bukowski i Kamil Wróbel, lecz Dominik Salama bronił czujnie.

Na pierwszego gola kibice w „Arenie” (około tysiąca osób) musieli czekać ponad

pół meczu, a wynik otworzył Roman Szturc. Świętą okazję dla tyszan miał też Mateusz Gościński, a po drugiej stronie lodowiska niewiele zabrakło Ville Heikkinenowi.

W ostatniej odsłonie krążek w końcu znalazł drogę do bramki gości, ale sędziowie gola nie uznali, po konsultacji odsyłając Heikkinena na ławkę kar. Potem nasza drużyna zmarnowała kolejny okres podwójnej przewagi.

Mimo zaciętej gry nasi hokeiści nie zdołali strzelić żadnego gola

Rewanż z Podhalem wygrany dużo wyżej niż pierwszy mecz, bo na wyjeździe STS pokonał rywali różnicą tylko 2 bramek. Tym razem o zwycięstwie zdecydowała druga tercja, w której nasz zespół zdobył aż 5 goli. Dublety ustrzelili Sebastian Harila, Szymon Dobosz i Ville Heikkinen.

Pierwsza tercja nie zapowiadała pogromu, bo trafił tylko Harila, wykorzystując grę w przewadze. Ale po zmianie stron worek z bramkami rozwiązał się na dobre. Między 22. a 26. min gospodarze zadali aż cztery ciosy, co praktycznie rozstrzygnęło losy pojedynku. W tym okresie strzelanie rozpoczął i zakończył Dobosz, a w międzyczasie krążek w siatce umieszczali też Timi Lahtinen i Harila. Rywale po prostu nie byli w stanie powstrzymać sanockiej nawałnicy. Chwilę przed końcem drugiej tercji na 6:0 podwyższył Heikkinen.

Kwestia zwycięstwa była już rozstrzygnięta, więc w ostatniej odsłonie mecz się wyrównał. Goście zdołali strzelić dwa gole, a przedniej urody było zwłaszcza trafienie Tomasa Jelinka, który „z pierwszego krążka” huknął nie do obrony. Natomiast kolejne bramki dla STS-u zdobyli Sami Tamminen i Heikkinen, który w ostatniej minucie meczu wykorzystał rzut karny.

Po zmianie stron rywale szybko odzyskali dystans za sprawą Eduarda Šimuna, który wykorzystał czystą sytuację. A gdy Donovan Neuls trafił na 4:1, było praktycznie po meczu. W ostatniej odsłonie padła jeszcze tylko jedna bramka, a zwycięstwo Preszowa przypieczętował Ján Sýkora. Sanoczanie mieli kilka okazji do zmniejszenia rozmiarów porażki, a najlepszej nie wykorzystał Kalle Valtola.

Zemściło się to w 54. min, gdy wynik na 2:0 dla ekipy tyskiej podwyższył Bartłomiej Pocięcha, uderzeniem z nadgarstka trafiając idealnie pod poprzeczkę. A w ostatniej minucie strzałem do pustej bramki zwycięstwo gości przypieczętował Filip Komorski.

Liga/Młodzieżowa Hokej Liga

Drużyna Niedźwiadków broni tytułu

Sezon rusza już w najbliższy weekend, a Niedźwiadki będą bronić tytułu. Kalendarz rozgrywek jest tak skonstruowany, że niemal całą pierwszą rundę nasza drużyna spędzi na wyjazdach, by potem odbić to sobie na własnym lodowisku. Poniżej pełny terminarz meczów zespołu trenera Krzysztofa Ząbkiewicza.

I runda:

3 września: SMS PZHL Katowice – Niedźwiadki Sanok

4 września: Zagłębie Sosnowiec – Niedźwiadki Sanok

10 września: Polonia Bytom – Niedźwiadki Sanok

11 września: JKH GKS Jastrzębie – Niedźwiadki Sanok

17 września: Cracovia Kraków – Niedźwiadki Sanok

18 września: Unia Oświęcim – Niedźwiadki Sanok

1 października: Podhale Nowy Targ – Niedźwiadki Sanok

8 października: Stocznowiec Gdańsk – Niedźwiadki Sanok

9 października: Sokoły Toruń – Niedźwiadki Sanok

15 października: Niedźwiadki Sanok – MOSM Tychy

16 października: Niedźwiadki Sanok – Naprzód Janów

29 października: SMS Toruń – Niedźwiadki Sanok

30 października: ŁKH Łódź – Niedźwiadki Sanok

II runda:

5 listopada: Niedźwiadki Sanok – SMS PZHL Katowice

6 listopada: Niedźwiadki Sanok – Zagłębie Sosnowiec

19 listopada: Niedźwiadki Sanok – Polonia Bytom

20 listopada: Niedźwiadki Sanok – JKH GKS Jastrzębie

21 grudnia: Niedźwiadki Sanok – Cracovia Kraków

22 grudnia: Niedźwiadki Sanok – Unia Oświęcim

7 stycznia: Niedźwiadki Sanok – Podhale Nowy Targ

14 stycznia: Niedźwiadki Sanok – Stocznowiec Gdańsk

15 stycznia: Niedźwiadki Sanok – Sokoły Toruń

21 stycznia: MOSM Tychy – Niedźwiadki Sanok

22 stycznia: Naprzód Janów – Niedźwiadki Sanok

28 stycznia: Niedźwiadki Sanok – SMS Toruń

29 stycznia: Niedźwiadki Sanok – ŁKH Łódź

Karpacka Liga Młodzików

Udana inauguracja w Krynicy

Drużyna Niedźwiadków udanie rozpoczęła nowy sezon. Podczas inauguracyjnego turnieju w Krynicy-Zdroju nasi zawodnicy wywalczyli 2. miejsce, ustępując tylko bezkonkurencyjnemu selektowi ze Śląska o nazwie Festiwal Hokeja. Poniżej komplet wyników.

Na inauguracyjnym turnieju w Krynicy drużyna Niedźwiadków, prowadzona przez Tomasza Wolanina (pierwszy z lewej), zagrała w składzie: Paweł Kolodziej, Marcel Florko – Jakub Serwatko, Oskar Kurek, Antoni Sroka, Alan Suchecki, Piotr Robel – Iga Kosturska, Alan Radwański, Łukasz Burczyk, Filip Tyrna, Maks Nietrzebka – Paweł Kopczyński, Gabriel Myćka, Gabriel Sawicki i Nikola Balwierczak

Niedźwiadki Sanok – Hockey Punks Vilnius 2:1

Bramki: Sroka, Burczyk.

Niedźwiadki Sanok – Festiwal Hokeja 2:11

Bramki: Robel 2.

Niedźwiadki Sanok – CSM Dunarea Galati 1:2

Bramka: Burczyk.

Niedźwiadki Sanok – Seklerland Icehockey Academy 5:1

Bramki: Robel 4, Burczyk.

Niedźwiadki Sanok – Podhale Nowy Targ 6:1

Bramki: Suchecki 2, Sroka, Robel, Tyrna, Burczyk.

Niedźwiadki Sanok – UKS KTH Krynica-Zdrój 4:2

Bramki: Robel, Suchecki, Burczyk, Sroka.

Kolumnę opracował: BARTOSZ BŁĄŻEWICZ

KAJAKARSTWO

Pięć medali Reka – dwa złota i trzy brązy

Weteran Tadeusz Rek nadal w wysokiej formie. Podczas Mistrzostw Świata Masters, które rozegrane zostały w Bydgoszczy, nasz zawodnik zdobył aż pięć medali – dwa złote i trzy brązy.

Najcenniejsze krążki przyniosły Reкови wyciągi załóg dwuosobowych kat. +65 lat, w których jego partnerem był Karlheinz Griesel z Niemiec. Razem wygrali starty na 200 i 500 m. Warto zaznaczyć, że ich nominalną kategorią jest +70 lat, więc pokonali rywali młodszych o 5 lat.

– W przyszłym sezonie również planujemy razem startować w K2 – podkreślił sanoczanin.

Brązowe medale Rek wywalczył w wyścigach indywidualnych na 200 i 500 m oraz w kat. K2 Mix na 500 m, płynąc wraz z... 83-letnią Jadwigą Nienaltowską z Elbląga. W „dwójce” mieszanej startowali w grupie wiekowej +64 lata, a więc z rywalami znacznie młodszy.

Obecnie Rek szykuje się do Mistrzostw Polski, które w najbliższy weekend rozegrane zostaną w Wałczu.

Tadeusz Rek (z prawej) i jego partner z „dwójki” Karlheinz Griesel

TENIS

Drugie miejsca młodzików SKT w Łęcznej i Kielcach

Aleksandra Pisiak (z prawej) zajęła 2. miejsce na turnieju w Łęcznej

Ciąg dalszy dobrej formy zawodników Sanockiego Klubu Tenisowego na Wojewódzkich Turniejach Klasyfikacyjnych Młodzików. Aleksandra Pisiak zajęła 2. miejsce indywidualnie w Łęcznej, a Kajetan Galik – deblowo w Kielcach.

Zmagania w Łęcznej rozpoczęły się od meczów grupowych, a Pisiakówna pewnie pokonała dwie miejscowe rywalki. W fazie pucharowej ograła tenisistki ze Świdnika i Radomia, by dopiero w finale ulec reprezentantce klubu z Dzierżkowic.

W tym samym czasie Galik walczył w turnieju deblowym w Kielcach, w parze wraz z zawodnikiem ze Stalowej Woli. Ostatecznie zakończyli rywalizację na 2. pozycji.

Zarówno Pisiakówna, jak i Galik, to obecnie podopieczni Wiesława Schaba, nowego trenera w SKT.

Sanocki Klub Tenisowy ogłasza zapisy dzieci w wieku 6-8 lat do grup zawodniczych. Zajęcia prowadzone są trzy razy w tygodniu. Szczegółowych informacji udziela trener Tomasz Myćka (tel. 664 806 981).

SHORT-TRACK

Inauguracja na Słowacji

W ostatnią niedzielę wakacji zawodniczki UKS-u MOSiR rozpoczęły nowy sezon. Wyjazd na zawody w Presovie przyniósł im kilka wysokich lokat, w tym dwa medale, które zdobyły Lena Tokarska i Wiktoria Abako.

Wśród około sześćdziesięciu uczestników imprezy wystartowała szóstka naszych łyżwiarek. Lena Tokarska zajęła 2. miejsce w wyścigu na 333 metry, a Abako na 500 m. Na krótszym dystansie tuż za podium sklasyfikowano Aleksandrę Jagniszczak, a na dłuższym 8. była Aleksandra Szałajko (dalsza lokata – debiutantka Hanna Radożycka). Natomiast w starszej kategorii Martyna Targowska

wywalczyła 4. lokatę na pół kilometra.

– Mimo kilku pechowych sytuacji pierwsze starty zakończyły się sukcesem. Medale, rekordy życiowe i dużo dobrego ścigania sprawiły, że wszyscy wrócili z dobrymi humorami. Przed nami starty grupy starszej, a następnie rozpoczęcie sezonu w Polsce 23-25 września w Sanoku – powiedział trener Roman Pawłowski.

Łyżwiarki UKS-u MOSiR udanie rozpoczęły nowy sezon

Kolumnę opracował: **BARTOSZ BŁAŻEWICZ**

LEKKOATLETYKA

VI Charytatywny Cross PGE Energia Odnawialna Biegali nad Soliną

Świetny występ w Polańczyku, gdzie nasi zawodnicy wywalczyli kilka medalowych lokat. W wyścigu na 10 km najwyżej uplasował się 3. generalnie Damian Dziewiński (SanOK Biega), a w kategoriach wiekowych jedyne zwycięstwo odniósł Tomasz Skawiński z GOPR-u Bieszczady.

Dziewiński finiszował z czasem 36.04, plasując się w TOP3 – na najniższym stopniu podium. Strata do zawodnika z 2. pozycji wynosiła tylko 5 sekund, natomiast zwycięzca – biegacz z Ostrowca – okazał się bezkonkurencyjny, wygrywając z bardzo dużą przewagą. Generalnie w czołowej dziesiątce uplasowało się jeszcze trzech naszych długodystansowców – 5. był Skawiński (4. wśród mężczyzn), 9. Jarosław Jachimowski (7.), a 10. Bogdan Curzydło (8.) – obaj z SanOK Biega.

Cała trójka wywalczyła medalowe lokaty w grupach wiekowych. Kat. M40 wygrał Skawiński (czas 38.06) przed Curzydłą (40.32), a czołową dziesiątkę zamknął jego klubowy kolega Witold Banasiewicz (dalsze lokaty – Marek Filip-

czak, Marek Rogowski, Paweł Bobyk i Krystian Szaniawski). Natomiast w M30 jako 2. linię mety przekroczył Jachimowski (40.19), zaś 9. był Michał Leś (także SanOK Biega).

Wśród kobiet najlepiej zaprezentowała się 7. generalnie Bożena Wojnar z SanOK Biega, której czas 49.43 dał również 3. pozycję w K40 (startowała też Edyta Gołda). W kat. K30 miejsce 2. zajęła Magdalena Curzydło (53.17), a 5. Monika Lorenc.

Rozegrano również Bieg dla Wczasowiczów na 3 km, w którym startowała trójka sanoczan. Wśród kobiet 3. pozycję wywalczyła Renata Hołowaty z SanOK Biega (15.18). W rywalizacji panów 6. był Krzysztof Kusiak, a 8. Wojciech Kwolek.

Kat. M40 wygrał Tomasz Skawiński przed Bogdanem Curzydłą

Ultramaraton Magurski

Dwie w dziesiątkę

Kolejny start naszych długodystansowców, tym razem w Beskidzie Niskim. Z dobrej strony pokazały się zawodniczki SanOK Biega.

W wyścigu MaguRun na 22 kilometry mieliśmy dwa miejsca w czołowej dziesiątce kobiet – 9. była Marta Leśniak-Popiel, a 10. Iwona Łuczyczna. Startowali też biegnący razem Bernadeta Niemiec-Drwięga i Piotr Drobot (dalsze lokaty).

Nasi zawodnicy ścigali się też na dwóch innych dystansach. W Maguratonie na 52 km walczyli Marcin Rocznik (SanOK Biega), Wojciech Pajestka i Zenon Michalczyk, a w Magurskiej Dysze – biegnący razem Monika Lorenc i Krystian Szaniawski.

III Mityng Kwalifikacyjny POZLA

Ponownie na „Wierchach”

Zawody już w sobotę na stadionie „Wierchy”. Początek zmagania o godz. 14. Zaprasza klub Komunalni.

Program imprezy obejmuje rywalizację w następujących konkurencjach: biegi na 100, 300, 600 i 1000 m, 80, 110 i 300 m ppł, 4x100 m, rzuty dyskiem i oszczepem, pchnięcie kulą, skoki w dal i wzwyż oraz wieloskok. Startować mają głównie młodzicy, choć możliwy jest też udział starszych lekkoatletów.

ŻEGLARSTWO

Rejs o Puchar Komandora Bieszczadzkiego Towarzystwa Żeglarskiego

Jaka edycja, taka frekwencja

W organizowanych już po raz 26. regatach BTŻ-u wystartowało... 26 łodzi, choć „symetria” była zupełnie przypadkowa. Jak zwykle nie zabrakło konkurencji lądowych, ale oczywiście największe emocje wzbudziła rywalizacja na wodzie. Mieliśmy jedno miejsce na podium, które wywalczył Marek Sawicki z Naftowca.

Tradycyjne regaty Bieszczadzkiego Towarzystwa Żeglarskiego znów przyniosły dużo dobrej zabawy

Trasa wyścigu na Zalewie Solińskim wiodła spod ośrodka Krośnieńskiego Okręgowego Związku Żeglarskiego do Białej Flory i z powrotem, choć dystans był nieco wydłużony dla klasy T3. A właściwie łodzi „narwistych”, bo jak wiadomo w tej imprezie obowiązuje nieco inne nazewnictwo. Jako 2. finiszował Sawicki, tuż za podium uplasował się Jan Wilk (BTŻ). Najszybszy okazał się Paweł Wanat z Krosna.

Gospodarze jedyne zwycięstwo zanotowali w klasie jachtów „zadziornych”, którą wygrała Joanna Kasińska z Miejsca Piastowego. Miejsce 4. zajął Marcin Wójcik (Naftowiec), 8. Zygmunt Żmuda (BTŻ), zaś drugą dziesiątkę otworzyli Rafał Kędra (NNE) i Bogusław Kmieć (BTŻ). Dodajmy jeszcze, że klasa „hrabiowskie open” także padła łupem kobiety, bo wygrała Agata Węgrzyniak z Krosna.

Wyniki rejsu BTŻ-u były jednocześnie czwartą eliminacją nowego cyklu regat, czyli Puchar Bieszczad.

BILARD

Krzysztof Kadubiec ciągle wygrywa

Nowy sezon lokalnych rozgrywek poprzedzony został Turniejem Open SCB o Puchar Ligi Amatorskiej, w którym udział wzięło 16 zawodników. Kolejne zwycięstwo odniósł zdecydowanie najlepszy sanocki bilardzista, czyli Krzysztof Kadubiec.

Krzysztof Kadubiec odniósł kolejne zwycięstwo, tym razem wygrywając Turniej Open SCB o Puchar Ligi Amatorskiej

Trzeba jednak zaznaczyć, że wygrana nie przyszła mu łatwo, bo popularny „Kadet” kilka razy uciekał spod przysłowiowego topora. Dość powiedzieć, że wszystkie cztery pojedynki wygrywał po 2:1, a większość jego rywali miała „bile meczowe”. Jak choćby w decydującym pojedynku, gdy szansę na turniejowy triumf zmarnował główny organizator imprezy, czyli Jakub Biłas. Miejsce 3. zajęli ex aequo przegrani z półfinałów – Robert Keck i Marcin Dzik.

Nowy sezon SCB Ligi Amatorskiej startuje już w niedzielę. Zainteresowanie rozgrywkami stale rośnie – do rywalizacji zgłosiło się ponad 20 osób. Dlatego też jesienią rozegrany zostanie sezon zasadniczy, którego tabela ustali podział na wiosenną część rozgrywek, już w dwóch grupach – Ekstralidze (12 najlepszych zawodników) i I Lidze. Zakończenie sezonu regularnego planowane jest na koniec stycznia, po czym nastąpi faza play-off.

V Eliminacja Pucharu Polski w klasie Omega

Zwycięstwo po zaciętej walce w Zatoce Puckiej

Regaty odbyły się w ramach Memoriału Juliusza Sieradzkiego, który rozegrano w Zatoce Puckiej. Bardzo udany start zaliczył sanoczanin Maciej Skiba, jako załogant na łodzi „Pucyfik”, która odniosła zwycięstwo w dywizji Omega Standard.

– Pierwszy dzień zmagania rozpoczął się od słabych warunków wietrznych. Na bardzo długiej trasie w dwóch pierwszych wyścigach wywalczyliśmy pozycje odpowiednio 3. i 2. Potem wiatr wyraźnie przybrał na sile i zrobiły się fale, co bardzo nam pasowało. Kolejne trzy wyścigi wygraliśmy. Nazajutrz niestabilne warunki pogodowe nie pozwoliły na kontynuowanie

regat. Na szczęście trzeciego dnia nastąpił powrót do rywalizacji. Zmiana taktyki oraz pilnowanie najgroźniejszego rywala pozwoliły nam kolejne wyścigi kończyć na wyższych pozycjach (odpowiednio 3., 2., 1. i 1.). Dzięki temu po zaciętej walce w trudnych warunkach wygrywamy regaty. Dało nam to awans na 2. miejsce w klasyfikacji generalnej – powiedział Skiba.

Zwycięska załoga jachtu „Pucyfik” w akcji

Łódź „Szary Wilk” zostawiła rywali z klasy T3 daleko w tyle

XI Memoriał Leona Dwornikowskiego

Wilk pokazał pazur

Regaty organizowane przez Rzeszowski Okręgowy Związek Żeglarski miały bardzo dobrą frekwencję, a nasi zawodnicy zdominowali klasę T3 – wygrał Jan Wilk z Bieszczadzkiego Towarzystwa Żeglarskiego przed Marcinem Wójcikiem z Naftowca.

Wprawdzie trasa wyścigu ze startem i metą w Polańczyku wyznaczona została na centralnej części Zalewu Solińskiego, ale pływania było sporo, m.in. dwa razy do bojki pod zaporą. W kl. T3 żeglarski „pazur” pokazał Wilk, odnosząc bezapelacyjne

zwycięstwo, bo z przewagą około... kilometra! Miejsce 2. wywalczył Wójcik, a na pozycji 5. sklasyfikowano jego klubowego kolegę Marka Sawickiego. Sanocki akcent mieliśmy jeszcze w klasie T1, gdzie 6. lokatę wyprzedził Janusz Jagoda z BTŻ-u.

WĘDKARSTWO

Sołtyś nowym liderem

Kolejna runda Muchowego Grand Prix Okręgu nie była zbyt udana dla naszych zawodników, bo tylko dwóch mieliśmy w czołowej dziesiątce. Najważniejsze jednak, że Piotr Sołtyś z Koła nr 2 objął prowadzenie w klasyfikacji łącznej.

Rywalizacja na Zalewie Myczkowieckim toczyła się pod dyktando innych muszkarzy. Zdecydowanie najlepszy był Szymon Konieczny z Rymanowa, łowiąc aż 7 pstrągów. Miejsce 8. zajął Robert Tobiasz z „Jedynki”, a 9. Sołtyś (po 2 ryby). Zapunktowali jeszcze: Damian Gibczyński (Kolo nr 2) oraz Zenon Lorenc, Marek

Fijałkowski, Michał Fejkiel i Józef Rycyk (Kolo nr 1) – po jednej rybie.

Mimo lokaty pod koniec dziesiątki zdobyte punkty pozwoliły Sołtysikowi na objęcie pozycji lidera GP. Prowadzi z dorobkiem 137 „oczek”. Miejsce 3. zajmuje Fejkiel (132,5), a 8. jest Tomasz Osenkowski z „Dwójki” (108).

TENIS STOŁOWY

Passy ciąg dalszy

W rozgrywkach Sanockiej Ligi Sokola bez zmian – kolejne zwycięstwo odniósł bezkonkurencyjny Paweł Motyka.

Najlepszy zawodnik wakacyjnej części sezonu znów pokonał wszystkich rywali, tracąc tylko jednego seta. Za to walka o kolejne pozycje okazała

się zacięta, bo aż trzech zawodników miało po dwie porażki. Ostatecznie 2. miejsce zajął Daniel Kozioł, a 3. Bogdan Szalankiewicz.

